குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை ௬ } காரைக்குடி
பிரமோதூத-ஞூ கார்த்திகை-மீ { மணி ௫

அச்சமில்லை.

அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்ச மென்ப தில்லையே.

இச்சகத்து ளோரெலாம்
எதிர்த்து நின்ற போதினும்

துச்சமாக எண்ணி நம்மைத்
தூறு செய்த போதினும்

பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை
பெற்று விட்ட போதினும்

இச்சை கொண்ட பொருளெலாம்
இழந்து விட்ட போதினும்

நச்சை வாயிலே கொணர்ந்து
நண்பர் ஊட்டு போதினும்

பச்சைஊன் இயைந்தவேற்
படைகள் வந்த போதினும்

உச்சிமீது வான் இடிந்து
வீழுகின்ற போதினும்

அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்ச மென்ப தில்லையே

பயமே கிடையாது. எதற்கும் பயமில்லை. எப்பொழுதும் பயமில்லை. திருட்டு செய்பவனும் புரட்டு செய்பவனுந்தானே உலகத்தில் பயப்படுவான். உண்மையாக நடப்பவன் பயப்பட வேண்டியதில்லை. பயப்படாதவன் பொய் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. மனிதன் உலகிற் பிறக்கிறான்; வளர்கிறான்; வாழ்கிறான்; சாகிறான். இதற்கிடையில் சிறிதுதுன்பம்! சிறிது இன்பம்! சிலர் பகைக்கிறார், சிலர் நகைக்கிறார், சிலர் வாழ்த்துகிறார், சிலர் நேசிக்கிறார், ஒருபுறம் வரவு, ஒருபுறம் செலவு, இதுதான் உலக வாழ்வு. உலகவாழ்வாகிய கடலில் ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு உடம்பாகிய கப்பலை ஓட்டுகிற மாலுமியாக இருக்கிறான். அலைமுன்னும் பின்னுமாக மோதுகிறது. பயந்தென்னசெய்கிறது. பயப்பட என்ன இருக்கிறது. துணிந்தால் கடல் இன்பமயமாக இருக்கும். பயந்தால் சமாதானத்துக்கு வழியேது? பிறந்தோம். இறப்பது திண்ணம். எப்பொழுது இறந்தாலென்ன? நன்மையான காரியத்தைச்செய்வோம். ரோஷத்துடன்—மானத்துடன்—சுதந்தரத்துடன்—சுயமரியாதையுடன் பயமின்றி வாழ்வோம். எல்லாரும் எதிர்த்தாலென்ன? கையில் அரைக்காசுமில்லாத பரம ஏழையானாலென்ன? ஆசைப்படுவதெல்லாம் கிடையாமற்போனாலென்ன? உயிருக்குயிரான நேசர்கள் நஞ்சையெடுத்து நம்முடைய வாயில் ஊட்டினாலென்ன? வேலாயுதம் சூலாயுதங்களெல்லாம் வந்து உடலைத்துளைத்தாலென்ன? வானந்தகர்ந்து தலையில் விழுந்தாலும் அச்சமற்றிருக்க வேண்டுமென்பது பாரதியார் பாட்டாகும். வருகிற கஷ்டங்களைத் துணிவுடன் எதிர்த்து அடித்து வீழ்த்த வேண்டுமேயல்லாமல் பயப்படுவதால் விளைவது அழிவுதானென்பதை உணரவேண்டும். துணிந்தவனுக்கு இருமடங்கு பலமுண்டு. பயந்தவன் இருக்கிற பலத்தையும் சமயத்தில் இழந்துவிட்டு விழிக்க வேண்டியதுதான். கஷ்டம் வரும்போதும் எதிர்ப்புகள் நேரிடும்போதும் எல்லாரும் போய்விடுவர்; எல்லாம் போய்விடும். கடைசியில் மிஞ்சுவது தைரியம். அல்லது பயம். பயம் சரியான துணையல்ல. தைரியம்தான் சரியான துணை. ஆதலால் அஞ்சாமையைக் கைக்கொள்க.

தொடாதே!

"தொடாதே" என்ற சொல்லை எவனொருவன் உச்சரிக்கிறானோ அவன் இரக்கமுடையவனாக இருக்கமுடியாது. தொடாதே தொட்டால் தீட்டாகிவிடுவேன் என்று சொல்லும் மனிதன், மனிதத் தன்மையைவிட்டு வெகுதூரம் சென்றுவிட்டானென்பதில் ஐயமில்லை. பிறர் தன்னைத் தொடக்கூடாதென்றால் தான் பிறரைத் தொடத் தயாராக இருக்கமுடியாதென்பது நிச்சயம். இந்த மனப்பான்மையுடையவர்கள் பிறருக்கு என்ன ஆபத்து நேர்ந்தாலும் உதவி புரியமாட்டார்கள். வேறு ஜாதிக் குழந்தையோ மனிதரோ கிணற்றில் விழுந்து தவித்தாலும் அவர்களை யெடுத்து உதவி செய்ய முன்வரமாட்டார். தீண்டாமையென்பது பஞ்சமர், தீண்டத் தகாதவரென்று கூறப்படும் மக்களிடத்தில் மட்டுந்தான் காட்டப்படுகிறதென்பது தவறு. அது இந்துமக்கள் யாவரிடத்தும் பரவி, இந்துக்கள் இருக்குமிடமெல்லாம் கையாளப்பட்டு, இந்துக் கோயில்கள், சுவாமிகள், சாஸ்திரங்கள், மந்திரங்கள் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் எல்லாப் பொருள்களிலும் நுழைந்துவிட்டது. இந்து என்ற பெயர் எங்கு காணப்பட்டாலும், அங்கு தீண்டாமையும் ஓங்கி வளர்ந்து உரம்பெற்று நிற்பதைக் காணலாம். ஹிந்து மதமென்பது தீண்டாமை மதமாக விளங்குகின்றது. சாதாரணமாகத் தீண்டாதவர்கள் ஆறு ஏழு கோடிப்பேர் இருக்கின்றனரென்று கருதப்படுகின்றது. உண்மை அப்படியல்ல. எல்லா ஜாதியாரும் சேர்ந்து பறையர் முதலியோரைத் தீண்டாதவரென்று ஒரே யடியாகச் சொல்வதால் அவர்கள் தாம் தீண்டாதவரென்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறார்கள். பார்ப்பன ஜாதியை யெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் பார்ப்பனரல்லாத சகல ஜாதியாரும் தீண்டாதவராகக் கருதப்படுவதைக் காணலாம். அப்படியே சைவர்களென்னும் ஜாதியார் மற்றவர் தமக்குத் தாழ்ந்தவரென்றும் அவர்கள் தங்களைத் தொட்டால் தீட்டாகுமென்றுங் கருதுகின்றனர். இப்படியே ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் பிறப்பாலும் ஆசாரத்தாலும் தாங்கள் சிறந்தவரென்று கருதி மற்றவர்களைப் பார்த்துத் "தொடாதே" என்று சொல்ல முன் வருகின்றனர். பார்ப்பனரிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜாதியாராகப் பார்த்தால் ஒருவரை யொருவர் தீண்டக்கூடாதவராகவே இருப்பதைக் காண்டல் அரிதன்று.

பார்ப்பனருள்ளும் ஒருவரை யொருவர் தொடக்கூடாதென்றும் ஒருவருண்பதை யொருவர் பார்க்கக்கூடாதென்றும் சமைத்துப் போடக்கூடாதென்றும் சாப்பாட்டைத் தொடக்கூடாதென்றும் கொள்கைகள் வைத்திருக்கின்றனர். அவருள்ளும் தாழ்ந்த ஜாதி உயர்ந்த ஜாதியிருக்கின்றன. அப்படியே தாழ்த்தப்பட்டவ ரென்று கருதப்படும் பறையர், பள்ளர், வள்ளுவர் போன்ற ஜாதி யாருள்ளும் ஒருவருக்கொருவர் உயர்வு தாழ்வு கூறி ஒருவர் மற்ற வரைத் தொட்டால் தீட்டாகுமென்று கருதும்படி செய்யப்பட்டி ருக்கிறது. தங்களைவிடத் தாழ்ந்த ஜாதியென்று கருதப்படுபவர் மேல் ஜாதியாரைத் தொட்டுவிட்டால் பாவமென்று கருதுவதால் எப்படியும் ஒரு வகுப்பினரை மற்ற வகுப்பினர் தீண்டக்கூடா தென்ற உணர்ச்சி யேற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீண்டாமைக் கொள்கையானது மனிதருக்கு மனிதர் மட்டும் ஏற்பட்டதோடு நிற்கவில்லை. சாமியைத் தொட்டால் தீட்டாகும்; கோவிலில் நுழைந்தால் தீட்டாகும்; பாடசாலை சத்திரங்களில் புகுந்தால் தீட்டாகும் என்ற நிலை வரையில் வந்திருக்கிறது. இந்து என்று கூறிக்கொள்ளும் மனிதனுடைய மனத்தில் தீண்டாமை விதை போடப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டதன் பயனாக ஒருவனுடன் ஒருவன் சேராதபடி தீண்டாமைப் புத்தி வளர்ந்து எங்கும் தீண்டாமை மயமாகி நிற்பதைச் சிறிது கூர்ந்து நோக்குவாரும் அறிவர்.

தீண்டாமை மனித உருவத்தில் மட்டுமே கொடுமையுடன் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. தங்களால் முடியாதபோது அது உடைந்து தூளாவதைக்காணலாம். தீண்டாமை முறையானது இயற்கைக்குப் பொருத்தமற்றதாதலால் அதனைக் கையாளப் பல சந்தர்ப்பத்திலும் முடிகிறதில்லை. தீண்டாத வகுப்பினரென்பவரை எல்லோரும் தொடக்கூடாதென்று கட்டுப்பாடு செய்துதீர்த்தனர். எப்படி அவர்களை யாவரும் தள்ளுபடி செய்தனரோ அப்படியே பார்ப்பனரை உயர்ந்தவரென்றும், அவர்கள் தங்களைத் தொட்டால் அவர்கள் தீட்டாவார்களென்றும, தாங்கள் அவர்களை அறியாமல் தொட்டாலும் பாவம் வருமென்றும் கருதினர். இப்படிக் கருதுவதால் தாங்கள் தீண்டாச்சாதியாகிறோமென்ற உணர்ச்சி மழுங்கி விட்டது. தங்கட்குக் கீழ் தீண்டாச்சாதி யிருப்பதைப் பெருமை யாகக் கொண்டனரே யன்றித் தங்கட்கு மேல் ஒரு ஜாதியிருந்து

தங்களைத் தீண்டாச்சாதியாக்குவதைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். படிப்படியாகத் தீண்டாமையைப் பாகுபடுத்தியதனாலேயே கடைசிப்படிக்குத் தள்ளப்படாமல் கூடிய வரையில் மேற்படிகளில் நின்றுகொள்ள மற்ற பல வகுப்பினர் எண்ணங்கொண்டனர். தங்கள் ஸ்தானம் பாதாளத்திற்குப் போய்விடாமலிருக்கும்பொருட்டே பார்ப்பனர் எல்லாவற்றுக்கும் மேலான உச்சிப்படியில் இருப்பதற்கு ஏனைய ஜாதியினர் சம்மதிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பார்ப்பன ஜாதியினர் சாஸ்திர மெழுதும் அதிகாரத்தைக் கைக்கொண்டிருந்தபடியால் அந்த சாஸ்திரத்தில் நடுப்படிகளில் இடமுண்டென்று எழுதிவைத்தால் போதுமென்ற எண்ணம் பலருக்கு உண்டானதில் ஆச்சரியமொன்றுமில்லை. பார்ப்பனர் சுயநல மேலீட்டால் தங்கட்கு ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஜாதிஉயர்வு நிலைக்கும்பொருட்டே தமக்கு அடுத்துப் பலபடிகளை வரிசையாக உண்டாக்கிவைக்க வேண்டியவர்களாயினர். முழுத் தீண்டாமைக்கு இலக்காகிய மக்கள் தன்னுணர்ச்சி பெற்று எழுந்து போர் தொடங்குவதென்று ஒரு காலத்தில் கிளம்பினும் நேராகத் தங்களுடன் தாக்காதிருக்கும் பொருட்டே மற்றவர்களை இடையில் போட்டு பந்தோபஸ்து செய்திருக்கின்றனர். அன்று செய்த சூழ்ச்சி இன்றளவும் அசைக்கமுடியாமலிருப்பதைக் காணலாம். இக்காரணங்களையும் அனுபவத்தையும் உற்று நோக்கினல் ஜாதி வகுப்பும் தீண்டாமையும் பார்ப்பன ஜாதிக்கு உயர்வளிக்கும்பொருட்டே ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இந்தத் தீண்டாமை முறையால் ஏற்பட்ட பலன், பன்றி எருமை போன்ற மிருகங்களைக்காட்டிலும் மனிதன் கேவலமானவனென்ற உணர்ச்சியும், மகமதியர், கிறிஸ்தவராகிய அன்னிய மதத்தினரைக் காட்டிலும் இந்துவாக இருப்பவன் தாழ்ந்தவனென்ற உணர்ச்சியும், இந்து மதத்தில் பிறந்தவன் சாகிற வரை உயர்வுக்கு உரிமையற்றவனென்ற உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டு உறுதியடைந்ததேயாகும். ஜாதி பிரித்து ஒருவரையொருவர் தொட்டாலும், பார்த்தாலும், பாதை வழி நடந்தாலும் தீட்டாகுமென்ற எண்ணம் வளர்ந்ததன் பயனாக ஒருவருக்கொருவர் தொடக்கூடாத அளவு கழிபட்டவர் என்ற நிலை யேற்பட்டுவிட்டது. இது

வழக்கமாகி ஒரு ஜாதிக்கு ஒரு ஜாதி கொடுமையான பகைமையை யும் அலட்சியத்தையும் அசிங்கத்தையும் வளர்த்து சகோதரத் தன் மையை வேரறக் கல்லி மாய்த்துவிட்டது. இந்த பேத உணர்ச்சி யைச் சாஸ்திர ஆதாரத்துடன் மதக்கொள்கையோடு சேர்த்துக் கடவுளின் சம்மதமென்று பிரசாரஞ் செய்து மக்களைக் கட்டுப்படுத் தியதன் பயனாகப் பார்ப்பனர் உயர் ஸ்தானத்தையும் பொருள் வரு வாயையும் ஏனைய சுக சௌகரியங்களையும் அடைந்தாலும் நாட்டுமக் கள் அத்தனைபேரும் வீண் காலங் கடத்தி ஒற்றுமை கெட்டு ஹிந் து ஜாதி ஒரேஜாதி ஒரு மதத்திற்குரிய மக்கள் என்ற உணர்வற்று ஒருவருக்கொருவர் முகங்கண்டவுடன் உயர்வு தாழ்வுச் சண்டையி லீடுபடும்படியான பரிதாப நிலையை அடைந்துவிட்டனர். தீண் டக்கூடாது—தொடக்கூடாது என்ற சொல் இந்து மக்களிடம் வழக்கத்திற்கூட இல்லாதபடி அழிகிறவரை இச் சமூகம் ஒரு அறிவுள்ள சமூகமென்று உலகினராற் கருதப்படப்போவதில்லை யென்பதும், ஏதாவது ஒரு தொழிலுக்கோ அபிவிருத்திக்கோ நாட்டு ஆட்சிக்கோ வேறு சிறந்த காரியங்கட்கோ முன்னின்று மேன்மைபெற வழியேற்படப்போவதில்லை யென்பதும் நிச்சய மாகும். இத் தீண்டாமை முறை வகுக்கப்பட்டிருப்பதால் பார்ப் பன ஆண் மக்கள் தவிர மற்றெல்லோருக்கும் இழிவும் கஷ்டமும் ஏற்பட்டிருப்பதை எவரும் எளிதில் அறியக்கூடும். தங்கட்குக் கீழாக சில ஜாதியிருப்பதைக் கண்டு சிலர் திருப்திப்படுவதாலேயே தீண்டாமை முறை உயிருடன் இன்றுவரை இருந்து வருகிறது. மற்ற மக்கள் தங்கட்கு மேலுள்ளவருக்குத் தங்களைக் காட்டிலும் உயர்விருப்பதற்கென்ன காரணமென்பதை யோசிக்க முயன்றால் அன்றே இந்தத் தீண்டாமை முறை நாட்டைவிட்டுப் பறந்து போவது திண்ணமாகும். இந்து மதத்தைத் தவிர வேறு மதங் களில் இத் தீண்டாமை முறையானது கையாளப்படுவதில்லை. எவ னொருவன் மகம்மது நபியினுடைய உபதேசத்தை யேற்று அம் மதத்தில் சேருகிறானோ அவனெல்லாம் சகோதரனென்று கருதப் படுகின்றனர். அப்படியே கிறிஸ்தவர்களுமாகிவிடுகிறார்கள். ஹிந்து மதத்தில் தீண்டாத பஞ்சம ஜாதியானும் மகமதியனாகவோ கிறிஸ் தவனாகவோ மாறுவானானால் பரிசுத்தனாகிவிடுகிறான். மனிதனை மனிதனுக்கக்கூடிய சக்தி—தள்ளுபட்ட மனிதனை மற்றவருடன்

சரிசமமாக்கும் சக்தி மற்ற மதங்கட்கு இருக்கிறது. மனிதனை மனிதனாக ஏற்றுக்கொள்ளும் பேரறிவு அந்த மதத்து மக்கட்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்து மதத்தில் பிறந்ததால் ஏற்பட்ட கழிவு நிலைமை மற்ற மதத்தைக் கைக்கொள்வதால் உயர்வடைகிறது. ஆனால் ஹிந்து மதத்தில் இப்படிப்பட்ட உயர் தன்மை யாவது அதைக் கைக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மையாவது கிடையா. மனிதனுடைய பாவம் போக்குதற்கும், முக்தி யடைவதற்கும், பரிசுத்தம் பெறுவதற்கும் ஏராளமான தீர்த்தங்களும் ஸ்தலங்களும் மூர்த்திகளும் புராணக் கதைகளும் பரிகாரங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை யெல்லாம் செய்தாலும் மனிதன் உயர்வு பெற முடியாது. சாகிற வரை அல்லது ஹிந்து மதத்திலிருந்து வெளியே போகிற வரை இவனைப்பற்றிய இழிவு, தாழ்ந்தவன் என்ற தன்மை ஒழிவதற்கே வழி கிடையாது. இந்து மதத்திலிருந்து தாழ்ந்த ஜாதி, தீண்டத்தகாத பாபி என்றிருக்கும் ஒரு பஞ்சமன் மகமதிய மதத்திலாவது கிறிஸ்தவ மதத்திலாவது புகுந்தால் அந்த நிமிஷத்திலிருந்து அவனை அந்த மதத்தினரும் இந்த ஹிந்து மதத்தினரும் போற்றி மனிதப் பிறவியில் சமத்துவங்கொடுக்க முன்வருவதைக் காண்கிறோம். இவ்வளவு சக்தி மற்ற மதங்கட்கிருக்கிறது. ஆனால் ஹிந்து மதத்தில் கொடுமை நிறைந்திருப்பதை எவரும் மறுக்க முடியவில்லை. எந்தப் பாவத்தையும் போக்கிப் பரிசுத்தத்தைத் தருமென்று சொல்லப்படும் எந்தத் தண்ணீரில் முழுகினாலும் தீண்டாதவன் தீண்டாதவன்தான். சர்வ பாவத்தையும் போக்கி உயர்கதியைத் தருமென்று சொல்லப்படும் எந்த சுவாமியைக் கும்பிட்டாலும் தீண்டாதவன் தீண்டாதவன்தான். சர்வ பாவங்களையும் போக்கும்படி எந்தப் பரிகாரங்களைச் செய்தாலும் தீண்டாதவன் தீண்டாதவன் தான். தீண்டாமையை எந்தச் சாஸ்திரமும் எந்தத் தீர்த்தமும் எந்தத் தலமும் எந்த சுவாமியும் எந்தப் பரிகாரமும் தீர்க்குமென்று பார்ப்பனரும் மற்றவரும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஆனால் பாவம் போக்குந் தண்ணீரும் சுவாமியும் ஸ்தலமும் பரிகாரமும் ஹிந்து மதத்திலிருப்பதுபோல் வேறெம்மதத்திலுங் கிடையாது. ஆனால் பாவம் மட்டும் போவதில்லை. மற்ற மதங்களில் பாவம் போக்க இத்தனை ஸ்தாபனங்களில்லாவிட்டா

லும் எந்த மதத்தினர் கழித்து விமோசனமின்றித் தள்ளுகிறார் களோ அவர்களையெல்லாம் பரிசுத்தம் செய்யும்படியான உயர்ந்த எண்ணம் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கிறது. அதனு லேதான் அம்மதங்கள் உயிர்பெற்று உலகில் தனியரசு தாங்கிச் செழித்துக் கொழுத்து மேன்மை பெற்று விளங்குகின்றன.

பிறந்தது முதல் தீட்டென்பதொரு புறமிருக்க, இறந்ததீட்டு பிறந்ததீட்டு மாதாந்தரத்தீட்டு என்று இன்னுஞ்சில ஏற்பட்டுள் ளன. இவை வேறுமதத்துனருட் கிடையா. ஒருவர் இறந்து போனல் பார்ப்பனருக்குப் பத்துநாளும், க்ஷத்திரியருக்குப் பன் னிரண்டுநாளும், வைசியருக்குப் பதினைந்துநாளும், மற்றவருக்கு முப்பதுநாளும் தீட்டுண்டென்று எழுதப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. இப்படியே மூன்று கூட்டத்தார் தீட்டுக்காத்து வருவதையும் பல ரறிவர். ஒருவர் இறப்பாரானல் உயிருடனிருப்பவரைத் தீட்டுப் பிடித்துக்கொள்ளுங் காரணமென்னவோ! புண்ணியாகவாசனம் செய்து ஐயருக்குத் தட்சணை கொடுத்தால் தீட்டுப்போய்விடும். இதைத்தவிர ஏதாவது இத்தீட்டுக்குப் பொருளுண்டா! எந்த தேசத்திலாவது இவ்வளவு கொடுமையும் அனுவசியமும் ஏமாற்ற மும் இவ்விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். குழந்தை தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிறப்பதற் கேற்பட்ட தீட்டென்னவென்று விளங்கவில்லை. வயிற்றினுள்ளே இருக்கிறவரை தீட்டென்று கூறப்படவில்லை. பிறக்கிற குழந்தை தீட்டென்று கருதப்படுவதில்லை. பிறந்த உடனே சில நாள்வரை அந்த வீட்டில் தீட்டு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறதென்றும் ஐயர் வந்து பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தண்ணீர் தெளித்தால் அது விலகிவிடுகிறதென்றும் கருதுவதன் காரணமென்ன? பித்தலாட் டத்தைத் தவிர வேறேதும் இருக்கமுடியுமா? பெண்மக்களின் மாதாந்த ருதுகாலம் தீட்டென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ் வொன்றினுல் தான் பெண்மக்கள் நாயினுங் கீழாக மதிக்கப்படுகி ருர்கள். இக்கொடுமை முறையிருப்பதால்தான் பெண்மக்களைப் பாமர ஜனங்கள் மிக இழிந்தவர்களென்று கருத முடிகிறது. இதைச் சொல்லியே பெண்மக்களை இழிந்தவர்களென்று வற்புறுத் தப்பட்டிருக்கிறது. மாதந்தோறும் ஏற்படும் ருதுவால் பெண் மக்கள் தாழ்ந்தவர்களென்று கருதப்படுவதென்றால் பத்துமாதம்

அந்தப் பையில் கட்டப்பட்டு ஊறிக்கிடந்து வெளிப்படும் குழந்தைகள் தீட்டு மயமல்லவோ? அந்தக் குழந்தைகள் கோவிலினுள் செல்லவும் பிறர் தொடவும் யோக்கியமுடையதாவதெங்ஙனம்? இதை உத்தேசித்தே பழய புராணக்காரர் துளசிச் செடியினடியிலும் தண்ணீரிலும் யாக குண்டத்திலும் மகான்கள் பிறந்தனரென்று எழுத ஆரம்பித்தனர். யோசித்துப் பார்க்கும் அறிவை ஆரம்பத்திலிருந்தே மூட நம்பிக்கையில் புகுத்தித் தேய்த்துவிட்டபடியால் மக்கள் அனுவசியமாகத் தீண்டாமையை ஒப்புக்கொண்டு மீளாத துன்பத்துக்கும் அவமானத்துக்கும் ஆளாகி வருகின்றனர். யோசித்துப் பார்க்கும் சக்தி யிழந்தவர்க்கு இம்மாதிரி விஷயங்கள் பயங்கரமாக இருக்கலாம். ஆனால் யோசனையைச் செலுத்துவார்க்கு சீர்திருத்தங்கள் இன்பக்கடலாட்டுமென்பதில் நமக்கு எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

ஹிந்து மக்கள் உலகில் ஏதாவது உயர்வடைய ஆசையிருக்குமானால் "தொடாதே" என்ற சொல்லை உபயோகிப்பதில்லையென்று விரதம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யாத வரையில் இம்மதத்திற்குட்பட்ட எவரும் சிறந்த வாழ்க்கை வாழ வழி கிடையாதென்பதை உணரவேண்டும். இந்திய நாட்டுக்கு உயிரும் உணர்வும் நல்கவேண்டுமென்று எண்ணிய ஒவ்வொருவரும் இக்கருத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். வேறு தேசங்களிலும் வேறு மதங்களிலும் இல்லாத இக்கொடுமை முறையானது இன்றே ஒழிக்கத்தக்கதாகும்.

இன்பச்சுதந்திரம் எங்கட்கில்லையா?

மிஸஸ். நீலாவதி ராமசுப்பிரமணியம்.

பெண் பிறவியே பாபப்பிறவியென்னும் மூடநம்பிக்கையும் பெண் ஜென்மமே அடிமை ஜென்மமென்னும் குருட்டு நம்பிக்கையும் இந்திய நாட்டில் வேரூன்றி நிற்கின்றன. பெண்களைப் பலவிதத்தும் அடிமைகொள்ளும் நாடு எதுவென்று இன்று சிறிது ஆராய்வோமானால், அது இந்திய நாடு ஒன்றே என்பது தெள்ளிதிற்புலனாகும். எப்படிப்பார்ப்பனர்கள் தங்கள் பொய் புரட்

டுப் பித்தலாட்டங்களைப் பிறர் அறிந்துகொள்ளாதிருக்குமாறு முத வில் தங்களைத்தவிர மற்றவர்கள் கல்வி கற்கக்கூடாதென்று ஏடு களில் எழுதிவைத்துத் தடுத்தார்களோ, அத்தன்மையாகவே பெ ண்களை அடிமை கொள்ள ஆண்கள் முதலில் அவர்களின் கல்விக் கண்களைப் பறித்துவிட்டார்கள். அதிலும், வேறு விடயம் ஏதா வது சொன்னால் எங்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் படாமற்போகின்றதோ வென்றெண்ணி, மிகவும், பயங்கரமாகவும் ஆபாசமாகவும், கள்ளப் புருடனுக்குக் கடிதமெழுதுதல், என்பதைச்சேர்த்துக் காரியத் தைச் சாதித்துவிட்டார்கள். ஆனால், இவ்வண்ணம் சாதித்துப் பெண்பாவத்தை அடிமடியில் கட்டிக்கொண்டு இந்திய ஆணுலகம் ஏற்றபலன் என்னவென்பது பலருக்குத் தெரியவில்லை. பெண் களின் கல்விக்கண்களைப்பறித்து, அவர்களைத்தங்கள் காலின்கீழ் போட்டு அடக்கித் தாம் நினைத்தபடியெல்லாம் ஆட்டுவித்துவரும் ஆண்களின் யதேச்சாதிகார வாழ்வு கூடியவிரைவில் அழிந்துபடு வது உறுதி. யான் இவ்வாறு கூறுவதைப்பற்றிச் சில சுயநல ஆடவர்கள் என்மேல் சீற்றங்கொண்டாலும் கொள்ளக்கூடும். அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. "உள்ளதைச் சொன்னால் உடம்பெரிச்சல்" உண்டாவது இயற்கைதான். ஒருவரின் சுயநல சூதாட்டத்தை எடுத்துக்காட்டிப் பகிரங்கப்படுத்தினால் 'சுள்ளா ப்பு' வருவது சகஜந்தான். ஆகவே, இவ்வளவு காலமாய்ப் பெண் களைத் தாழ்த்தித் தங்களிலும் கீழானவர்களென்று அடக்கி ஒடுக்கி வைத்திருந்த ஆண்கள், இப்போது, 'ஆணைவிடப் பெண் தாழ்ந்த தல்ல, பெண்ணைவிட ஆண் உயர்ந்ததல்ல, ஆண் பெண் இருவரும் சமம் என்று சொல்வதைக்கண்டு அங்ஙனமே நடந்துவருவதைக் கண்டு ஆத்திரங் கொள்ளாது வேறென் செய்வார்? எங்கள் சுதந் திரங்களை யெல்லாம் பறித்து, எங்களை மனிதக்கூட்டத்தினின்றே பிரித்து, எங்கள் கால்களைமுறித்து கண்களைக்கட்டி உணர்ச்சியை ஒடுக்கி உலகத்தின் கடைசி மூலையில் உட்காரவைத்த ஆண்களின் மனப்பான்மையை நினைத்தால் நெஞ்சு வெடித்துவிடும்போலிருக் கிறது. இன்பசுதந்திரம் பெண்மக்கட்கில்லாமல் போனது ஏனென்று தெரியவில்லை. ஆணுலகிற்குப் பெண்கள் இழைத்திட் டதீங்கு யாதென்பதும் தெரியவில்லை. ஆண்களைப் பெண்கள்தெய் வம்போல் மதித்து வழிபடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஆனால் உண்மையில் பெண்களைத்தான் ஆண்கள் தெய்வமெனப் போற்றுதல் வேண்டுமென்று நான் கூறுகின்றேன். இது சிலருக் குக் கசப்பாய்த்தோன்றலாம். ஆம்! அதற்கு என்னசெய்வது? பெ ண்களை இதுவரை அவ்வாறு அடக்கி வைத்திருக்கையில் பெண்களு க்குஎப்படி இருக்கும்? இல்வாழ்க்கையில், பொதுவாக உலக வாழ்க் கையில் பெண்ணுக்கிருக்கும் பங்கு ஆண்களுக்கிருக்கின்றதா வென்று பார்ப்போமானால், இல்லையென்ற முடிவிற்குத்தான் வர வேண்டியிருக்கும். இதுபற்றி ஒருவரும் பேராச்சரியம் கொள் ளுதல் வேண்டாம். அவரவர்களே நன்கு யோசித்துப் பார்க்கட் டும். ஆண்கள் பெண்ணின் பெருமையை அறியாமல் அல்லது சுயநல மிகுதியால் அவர்களை அடிமைகளாக ஆக்கி அந்தப்புரக் கோட்டையில் அடைத்துவிட்டார்கள். ஆண்களுக்கிருக்கும் அள வற்ற சுதந்திரங்களில் பெண்களுக்கு அணுவும் கிடையாது. பெண் களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்தால் குடி முழுகிப்போகுமென்று கருதுகின்றார்கள். உலகமே அழிந்துவிடுமென்று சத்தமிடுகின் றார்கள். பெண்களின் தற்கால நிலையை உற்று நோக்கின் அவர் களின் பரிதாபகரமான அடிமை வாழ்க்கையைக் கண்டு ஆற்றொ ணாத் துயர் அடையவேண்டித்தான் வரும். பெண்களைப் படைக் கும் போதே 'பிரமன்' அவர்களை அடிமைகளாகவே யிருக்கும்படி செய்துவிட்டானென்று வைதீகர்கள் வாய் வேதாந்தம் பேசுகின் றனர். 'பிரமன்' கட்டளை அவ்வாறிருக்குமென்று நம்புவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. இன்பச் சுதந்திரம் பெண்கட்குக்கொடுக்கப் படாமல் துன்ப அடிமைத்தனம் கொடுக்கப்பட்டுப் பலவிதத்தும் எங்களைத் துயர்க்கடலில் அமிழ்த்தி வைத்தது, இப்போதும் அமி ழ்த்தப் பார்ப்பது, இனிமேலும் அமிழ்த்த முயற்சிப்பது ஆணுல கிற்கு நீதியாகுமா? இவர்கள் மனம் கல்லினும் கடிதோ? அன்றி இரும்பினும் கொடிதோ? பெண்களை ஆண்கள் தங்கட்கு இரண்டு மூன்று விடயத்தில் உபயோகமாகும் ஒரு கருவியாக வைத்திருக் கின்றார்களேயன்றி மற்றப்படி அவர்களும் (பெண்களும்) நம்மைப் போல் ஒரு மனிதப்பிறவிதான், இவ்வுலகில நமக்கு வேண்டும் சுதந்திரங்கள் அனைத்தும் அவர்களுக்கும் வேண்டும் என்று எண் ணுவதில்லை. கூர்ந்து நோக்கினால் எவ்விதத்தும் பெண்ணுக்கு எதொரு சுதந்திரமும் இல்லையென்பது எப்படிப்பட்டவருக்கும்

இனிது விளங்கும். சாப்பாட்டு விடயத்திலும், சாதாரணமாய் நித்திரை செய்யும் விடயத்திலும், ஆசனங்களில் அமரும் விடயத்திலும் கூடப் பெண்கள் பின்னிலையில்தான் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். முதலாவது சாப்பாட்டை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். சாப்பாடு சரியாய் இல்லாவிட்டால் ஆளைப்பார்ப்பது அரிதாய் விடும். அன்னம் ஒடுங்கினால் ஆளும் ஒடுங்கவேண்டியதுதான். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த சங்கதிதான். ஆனால் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இது என்னவோ கொஞ்சம் தெரியாமல்தான் போய்விட்டது. 'உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு' என்று ஔவையாரும் உரைத்துவிட்டார். அவர் எந்நோக்குடன் கூறியிருந்தாலும் சரி, அல்லது இப்போது சில வீரர்கள் அதற்கு என்ன தத்துவார்த்தம் கூறினாலும் சரி, அதை ஆதாரங்காட்டிப் பேசுவதில் மட்டும் குறைவில்லை. "வயிற்றைக்கட்டிப் புருஷனைப் போற்று" என்றொரு பழமொழியும் தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவருகின்றது. அன்பு காரணமாகத், தான் சாப்பிடுவதைப் புருடனுக்குக் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபம் கிடையாது. அதைப்பற்றிக் குறைகூறுவாரும் இல்லை. ஆனால், சாப்பாட்டு விடயத்தில் பெண் மட்டமாய்த்தான் இருக்கவேண்டும்; ஏதோ பழையதோ பட்டதோ கஞ்சியோ கூழோ அதைத்தான் பெண்கள் சாப்பிடவேண்டும் என்று முரட்டுப் பேச்சுப் பேசுவதைத்தான் அடியோடு ஆட்சேபிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பெண்களுக்குக் காப்பி என்னத்திற்கு? பலகாரம் என்னத்திற்கு? என்று அவர்களை "ஊனிருக்க உயிரை வாங்குவது" என்பதுபோல் செய்துவிட்டால், ஆண்களுக்குப் பலமாய் உழைப்பது எங்கே? இதை உத்தேசித்தாவது அது விடயத்தில் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாதா? இரண்டாவது பெண்கள் கட்டிலில் மெத்தையில் படுப்பது ஒரு பெருங் குற்றமாகக் கருதப்படுகின்றது. அந்தோ! அவர்கள் உடம்பு மனித உடம்பல்லவா? ஐயோ! இது கூடவா தடுக்கப்படவேண்டும்! மூன்றாவது பெண்கள் நாற்காலிகளில் உட்காரப்படாதென்பது. ஒரு பெண் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருக்க யாராவது கண்டுவிட்டால், அவர்கள் துள்ளும் துள்ளு சொல்லவேண்டியதில்லை. கொஞ்சம்கூட வெட்கமில்லாமல் ஆண்பிள்ளையைப்போல் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பதைப்

பாருங்களேன்? என்று கொடித்துவிடுவார்கள். ஆனாலும் இந்திய நாட்டில் பெண்கள் இவ்வாறு துயர்ப்படுதல் அடாது! அடாது!! அருமைச் சோதரர்களே! சிறிது அறிவைச் செலுத்தி எங்கள் உலகை உற்று நோக்குங்கள்! உங்களோடு நாங்கள் சரிசமமாய் வாழ்வதில் உங்களுக்கோ அன்றி எமக்கோ ஒரு விதத்திலும் தாழ்வு வந்துவிடாது. வேற்றுமையின்றிச் சேர்ந்து வாழ்வது சிறப்பேயொழிய சிறுமையில்லையென்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இன்பச் சுதந்திரம் எங்கட்கில்லாது போகவேண்டாம். உங்களைப்போல் நாங்களும், எங்கும் உல்லாசமாய்ச் சென்று எதையும் கண்டு மகிழ்ந்து இன்ப வாழ்க்கை நடத்தவே ஆசைப்படுகின்றோம். அதில் குறுக்கிட்டு எங்கள் இன்பச் சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்யப் பார்ப்பது அழகு அல்லவே அல்ல.

ஒன்றுக்கொன்று முரண்.

புராண ஆபாசம்.

சென்ற மாத இதழில் காஞ்சிப் புராணத்திலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியை எடுத்து எழுதியிருந்தேன். அவை என்னாலாவது அல்லது என்போன்ற வேறொரு சாதாரண மனிதராலாவது எழுதி வைக்கப்பட்டதல்ல. பரமசிவன் பார்வதிக்குச் சொல்லியதை மடியிலிருந்து கேட்ட சுப்பிரமணியக் குழந்தை அகத்தியருக்குச் சொல்லி வெளிவந்ததாகும். அந்த அற்புதம் சமஸ்கிருதத்தில் மட்டும் இருந்தாற் போதாதென்று தமிழில் பாடும்படி காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் உத்திரவு கொடுத்துத் தூண்டிவிட்டதால் மகா மகா யோகியாகிய சைவ சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வர் சிவஞான யோகீஸ்வரர் திருவாய் மலர்ந்திருக்கிறார். இவர் ஏன் இப்படி ஆபாஸமாகப் பாடினரென்பதற்கு இதேஜாதிக் கதையொன்று பாகவதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் போட்டியாகவே வைணவரின்கடவுளான விஷ்ணுவைக் கேலி செய்யக் காஞ்சிப் புராணத்தில் இக்கதை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றதென்பதை விளக்க பாகவதத்திலுள்ள பகுதியை இங்கே தருகிறேன்.

பாகவதம் சிறப்புப்பாயிரம் பாட்டு 4.

தழைத்த நான்மறைத் தடஞ்சினைக் கற்பக தருவின்
பழுத்துதிர்ந்தது பரமபாகவதம் என்றுஇசைக்கும்
விழுப்பெருங் கனிநுகர்ச்சியே விரும்புவார் மேலோர்

"சிறந்த நான்கு வேதங்களாகிய கற்பக விருக்ஷத்திலிருந்து பழுத்து உதிர்ந்ததே மேன்மை பொருந்திய பாகவதமாகும். அப்படிப்பட்ட பாகவதமாகிய உயர்ந்த பெரிய கனியின் உணவையே மேலோர் விரும்புவார்கள்" என்று சிறப்புப்பாயிரத்தில் பாகவத புராண ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஷ பாட்டு 5.

பூமடந்தை புணர்ந்தவன் மாக்கதை
நாமடந்தை நவின்றனள் ஆகலான்
காமடந்தை யென்று ஓர் கவியான் சொலின்
பாமடந்தையள் பாடியதாகுமே.

பூமா தேவியைக் கலந்தவனாகிய மகாவிஷ்ணுவின் பெருமை பொருந்திய கதையாகிய பாகவதத்தை சரசுவதி தேவி சொன்னாள். ஆதலால் கவிஞனாகிய நான் அதை இப்போது சொன்னால் அதுவும் அந்த சரசுவதிதேவி சொன்னதாகவே ஆகும் என்று பாடியவர் சொல்கிறார். இதனால் பாகவதக்கதைகள் வேதத்தில் பழுத்த பழமென்றும, மேலோர்தான் இதை விரும்புவாரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக்கதை முழுமையும் சரசுவதியென்னும் பெண்தெய்வம் சொன்னதென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு புராணக் கதையிற் கைபோடலாம்.

மோகினி யுருக்காட்டிய அத்தியாயம். பாட்டு 1.

பெய்கடல் கடைந்தநம்பி பெண்ணுரு வெடுத்தல் காண்பான்
மைகனிந் தொழுகுகண்டன் மருங்குறை மங்கையோடு
நெய்கனிந் தொழுகும் வெவ்வாய் நேமியான் இருக்கை சேர்ந்தான்

கடலைக்கடைந்த மகாவிஷ்ணு மோகினி அவதாரம் எடுப்பதைக் காணும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் பக்கத்திலே பொருந்தியிருக்கிற பார்வதியோடு வைகுண்டத்துக்குச் சென்றார்.

ஷ பாட்டு 2.

மாய்வில் வைகுந்தம்மேவி மதியணி சடையோன் எந்தாய்
தூயவர் ஒன்றே யென்னத் தொழுமவர் இரண்டே என்ன
ஆயினை;

ஒரு நாளும் அழியாத வைகுந்தத்திற்குச் சிவபெருமான் சென்று விஷ்ணுவை நோக்கி, எமது சுவாமியே! அறிவாளிகள் ஒன்றே பொருள் என்று சொல்லவும், பக்தர்கள் இரண்டு பொருளென்று (துவைதம்) சொல்லவும் ஆகிநிற்கின்றாய் என்று சொல்லி அவர் பெருமையைக்கூறினார்.

ஷை பாட்டு 3.

பெண்ணுருக் காணவேண்டிப் பெரிதுஉளம்பெட்டது இன்னே
கண்ணவென்று ரைத்தான் வெய்ய கனல்உமிழ் கனிச்சியானே

நெருப்பைக்கக்குகின்ற கண்ணையுடைய சிவபெருமான், மோகினியாகிய பெண்ணுருவை இந்த நிமிஷமே காணவேண்டுமென்று தன்மனம் மிகமிக ஆசைப்படுகின்றது என்று சொன்னார்.

ஷை பாட்டு 4.

குன்றவில் குழைத்த நக்கன் கூறிய மாற்றங்கேளா
நன்றெனப் பவளச்செவ்வாய் நகைநிலாத் தவழநக்கு
துன்றினர் விழைந்த நல்கும் தொல்புருஷோத்தமன்தான்
மன்றலங் கடுக்கையான்கண் மறைந்தனனுங்கண் மானே.

சிவபெருமான் சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு நன்று என்று சொல்லி நெருங்கினவர் விரும்புவதைக் கொடுத்து அருளுகின்ற பழமையான புருஷோத்தமனாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் சிவபெருமானை விட்டு மறைந்தனர்.

ஷை பாட்டு 5.

...........பூங்கடுக்கை மார்பன் வாள்விழி பரப்பி நோக்க
எழுஞ்சுடர்ப் பரிதியென்ன இலங்குகூர் ஆழிமாலோன்
பிழிந்துகொள் வனைய செவ்விப் பெண்ணுரு எடுத்து நின்றான்.

சிவபெருமான் தன்னுடைய வாள் போன்ற விழியினால் பார்க்கும்படி சக்கரத்தையுடைய விஷ்ணுவானவர் அழகைப் பிழிந்து கொள்ளும்படியான பெண்ணினுடைய உருவத்தை யெடுத்து நின்றார்.

இதுவரை கூறிய பாட்டுக்களை நோக்கலாம். மகாவிஷ்ணுவினுடைய பெண்வேஷத்தைப் பார்ப்பதற்காகத் தம்மனைவியோடு கைலாசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வைகுண்டம் சென்றிருக்கிறார். திருவண்ணாமலைப் புராணத்தில் சிவபெருமானுடைய பாதத்தைக் காண்பதற்காகப்பன்றி உருவெடுத்துப் பாதாளம்வரை துளைத்

துச் சென்றுங்காண முடியவில்லையென்று எழுதியிருக்கிறது. ஆனல் பாகவதத்தில் சிவபெருமான் பெண்டாட்டியோடு புறப்பட்டு வைகுண்டம் போனரென்று எழுதியிருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. கைலாயத்தில் இருந்தபடியே விஷ்ணுவை வரவழைத்துப் பெண்வேஷம் எடுக்கச்சொல்ல முடியாமற்:போய்விட்டது! அது போகட்டும். விஷ்ணுவைப்பார்த்து, எமது சுவாமி என்று விளிக்கிருர். அத்வைதம்என்று ம்துவைதம்என்றும் சொல்லும்படி எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றீர், உம்மையன்றி வேறொரு சர்வசக்தி இல்லையென்றும் சிவபெருமான் சொன்னதாக இரண்டாம்பாட்டு கூறுகின்றதே. இதனைச் சைவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிருர்களா? ஒப்புக்கொண்டால் சைவ சித்தாந்தம் போய்விடும். ஒப்புக்கொள்ளாமல் 'இதுபொய்' என்ருல் புராணம் பொய்யென்ற பாவத்துக்கு ஆளாவர். பெண்ணுருவைக்காண வேண்டுமென்று பரமசிவ பெருமான் பேராசைப்பட்டாராம்.

ஷை பாட்டு 8.

மழையை நோக்கிய மடமயில் சாயலாள் மதர்த்த
விழியை நோக்கும் அவ்விடத்தினை நோக்கும் வெங்காமம்
தழையும் நோக்கினை நோக்கும் உள்தளரும் தன்செங்கை
உழையை நோக்கும் பிஞ்ஞகன்மயல் யாதென உரைக்கேன்.

கார்மேகத்தைக்கண்ட இளமயிலின் சாயலையுடைய அப் பெண்ணின் செழித்த விழியை சிவபெருமான் பார்க்கிருர்; அதிலிருக்கும் விஷத்தைப் பார்க்கிருர்; கொடுமையான காம நோயானது வளர்வதற்குக் காரணமான பார்வையைப் பார்க்கிருர்; மனந்தளருகிருர்; தன்னுடைய சிவந்த கையிலிருக்கிற மானைப் பார்க்கிருர். இப்படியாகப் பரமசிவனுக்கேற்பட்ட காம மயக்கத்தை எப்படிப்பட்டதென்று என்னல் சொல்லமுடியும்?

பரமசிவன் மகாவிஷ்ணுவிடம் பெண்வேஷம் போட்டுக்காட்டும்படி கேட்டு அந்த வேஷம் எதிரே வந்தவுடன் புத்திமருண்டு அந்தப் பெண்ணின்மேல் ஆசைகொண்டு புத்திகெட்டுத் திண்டாடுகின்ருரென்றும், இன்னும் காமமயக்கங்கொண்டு அவர் செய்த காரியங்களைச் சொல்லமுடியவில்லை யென்றும் சரசுவதியே சொல்வதாக எழுதப்பட்டிருப்பது வேடிக்கையல்லவா?

ஷ பாட்டு 12.

அழல்கட் பாய்புலி அதளுடை நெகிழ்தர..........

சுழலும் வண்டு இமிர் கொன்றையந்தொங்கலான் தொடரும்

அரையிற் கட்டியிருக்கும் புலித்தோல் அவிழ சிவபெருமான் பெண்ணைத் தொடர்ந்தார்.

ஷ பாட்டு 15.

பிறையும் வில்லும் ஒத்து இலகிய திருநுதற்பேதை
அறையும் வண்டிமிர் அணிமலர்த்தடஞ்சினைதோறும்
மறையு மாற்றருமாதர் மீதூர முக்கண்ணன்
இறையும் நாணிலன் பின் செலும் இருங்களிறேய்ப்ப

அந்த அழகிய பெண்ணுருவம் கிளைவழிகளிலெல்லாம் சென்று மறைகிறது. ஆசைபற்றி வளர்தலால் முக்கண்ணனுகிய சிவபெருமான் அணுவளவுகூட வெட்கமில்லாமல் பொலியெருது மாதிரி பின்னுலே ஓடினுர்.

ஷ பாட்டு 16.

நெறித்து நெய்கனி குழல்உமை நகுவதும் நினையான்
பொறுத்த கங்கையாள் புன்னகை கேட்டலும் கருதான்
அறற்கருங்குழல் பற்றினன் அங்கையால் தழுவ
எறிக்கும் சேயிழை மின்னெனக் கைப்படாதிலகும்.

பக்கத்திலிருக்கும் பார்வதியானவள் சிவபெருமானுடைய இச்செயலைக்கண்டு சிரிப்பதையும் கருதவில்லை. தலைமேலிருக்கும் கங்காதேவி பார்த்துச்சிரிப்பதைக்கேட்டுப் புத்தி சரிப்படவும் தயாரிலில்லை. எதிரே தோன்றுகிற விஷ்ணுவாகிய பெண்ணுருவத்தைக் கட்டித்தழுவும் பொருட்டுத் தலைமயிரைப் பிடிக்க முயன்றார். அப்பெண் இவர்கையிலகப்படாமல் மின்னலைப்போல விலகியது.

ஷ பாட்டு 17.

ஆனதொன்முதல் தாய்தந்தையாம் அவன் உரு ஈதென்னுன்
கானலைப்புனல் என்று ஓடும் கலையென மயர்ந்து செல்வான்

எல்லாவற்றுக்கு மூலகாரணமான தாயும் தந்தையுமாக விளங்கும் மகாவிஷ்ணுவின் உருவம் இதுவாகுமென்னும் உணர்வைச் சிவபெருமான் இழந்துவிட்டு, கானலை நீரென்று நினைத்து ஓடியோடி அலைந்து ஏமாந்து போகும் மானைப்போல அலைந்து திரிந்தான்.

இப்பாட்டுக்களால் பரமசிவன் எட்டியெட்டிப் பிடித்தாலும் விஷ்ணுவைப்பிடிக்க முடியாதென்று கூறப்படுகிறது. ஒருபெண்ணைக்கண்டு காமவெறிகொண்டு சிவபெருமான் புத்திகெட்டுத் திண்டாடித் தெருத்தெருவாக ஓடித்திரிந்தாரென்றும், அந்தப் பரிதாப நிலையில் கட்டியிருந்த புலித்தோலும் கழன்று விழுந்ததென்றும் பாடித்தள்ளியிருக்கின்றனர். இவர் திரிந்து சீரழிவதைப் பார்த்துப் பக்கத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பார்வதியும் தலைமேலிருக்கும் கங்கையும் சிரித்தார்களென்றும் அதுவும் சிவபெருமான் புத்தியில் தட்டவில்லையென்றும் பாடப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இதற்கப்பால் பாகவதம் போகிறபோக்கைப் பாருங்கள் !

ஷை பாட்டு 18.

பார்த்தனன் வேனில் வேந்தன் பழம்பகை தீரமற்றுங்
கார்த்தனன் சிலைகால் கோட்டி அயில்முகப் பகழிமாரி
தூர்த்தனன் இளவெண் திங்கள் சூடுசெஞ் சடையினானும்
போர்த்தனி ஏறுபோலப் புலன் அழிந்து ஒழுகினின்றான்.

இப்படியாகப் பரமசிவன் திண்டாடித் தெருவில் திரிவதை மன்மதன் பார்த்தான். தனக்குள்ள பழய பகையைத் தீர்த்துக் கொள்ள இதுதான் சமயமென்று கருதி வில்லை வளைத்துப் பரமசிவன்மேல் கூர்மையான அம்புகளை மழையாகப் பொழிந்தான். இளஞ் சந்திரனைச் சூடியிருக்கிற செஞ்சடைக் கடவுள் போருக்குச் செல்லும் எருதைப்போல அறிவு கெட்டு இந்திரியத்தை ஒழுகவிட்டு நின்றான்.

இதைக்காட்டிலும் பரமசிவ பெருமானைக் கேலிசெய்ய முடியுமா என்று கேட்கிறேன். வெட்டை நோய் கொண்டவனின் நிலைமையைக்காட்டிலும் மோசமான நிலைமையைச் சிவபெருமான் அடைந்திருக்கிறார். இவ்வளவு பரிதாபமான நிலை மனிதர்களுள் கடைகெட்ட ஒருவரிருவருக்கு நிகழுமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் பெண்டாட்டியையும் பக்கத்திலேயே கூட்டிக்கொண்டு இப்படி நிகழ்த்த மனம் வருமா ? இடது கையில் பெண்டாட்டியையும் தூக்கியணைத்துக்கொண்டு தலையிலும் ஒரு பெண்ணை வைத்துச் சுமந்துகொண்டு அவர்களும் இவரைப்பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருக்க, ஒருவன் பெண் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு நடிப்

பதைக் கண்டு காமவெறி பிடித்து அலைந்து திரிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கடைசிவரையில் நாறி நாற்றமெடுத்தார் என்று எழுதியது என்ன அற்புதம்! இதுதான் பரமபாகவதம்! இதைத்தான் சரசுவதியம்மாள் உலகத்துக்குச் சொல்லியருளினுள். இதுதான் சென்ற பல்லாயிரம் வருஷமாகக் கோவில்களிலும் மடங்களிலும் வைத்துப் படிக்கப்படுகிறது. இதை ஆணும் பெண்ணுங் கூடிக் குளித்து முழுகிப் பூசை செய்து கேட்டு வைகுண்டத்துக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிருர்கள். இந்தப் புராணம் மெய்யா பொய்யா? சைவர்களே! சிவநேசர்களே! ஆஸ்திக ரத்தினங்களே! என்ன சொல்கிறீர்கள்? பொய்யென்ருல் நாஸ்திகராவீர்கள். மெய்யென்ருல் பரமசிவன் கதி அதோகதியாவதைத் தவிர வேறில்லை. பரமசிவனுக்கு இந்திரியம் ஒழுகின பிறகுதான் புத்தி வந்ததென்றுங்கூறப் பட்டிருக்கிறது.

ஷை பாட்டு 19.

மின்புரிந்தனையகற்றை விரிசடை மகுடத்தண்ணல்
என்புரிந்தனம் என்று உட்கி எருத்து இறைஞ்சினன் நின்ருனல்
பொன்புரி ஆரமார்பன் புரிவளையோடு வெய்ய
கொன்புரி ஆழியேந்திக் கொண்டலில் திகழநின்ருன்.

இந்த நிகழ்ச்சி நடந்த பின்னர் விரிசடை முடிக்கடவுளான சிவபெருமான் என்ன வேலை செய்துவிட்டோம் என்று வெட்கப்பட்டு பிடரியை வளைத்துக்கொண்டு மகா விஷ்ணுவை நமஸ்காரஞ் செய்தார். அப்பொழுது மகாவிஷ்ணுவானவர் சங்கும் சக்கரமும் தாங்கி கம்பீரமாக நின்ருர்.

ஷை பாட்டு 20.

...................................கயிலை சேர்ந்து
மடலவிழ் துளவப்பெம்மான் மாயையார் கடப்பர் என்ன
கடல்விஷம் நுகர்ந்தோன் வெற்புக் காரிகைக்கு உரை செய்தானல்

இதற்கப்பால் கயிலாசத்திற்குச் சென்று துளசியணிந்த கடவுளின் மாயா சக்தியை யாரால் காணமுடியும் என்று ஆச்சரியத்தோடு பார்வதியினிடத்தில் பரமசிவன் சொன்னர்.

ஷை பாட்டு 21.

மடவரல் பாகனென்று மாமறை புகழ நின்றேன்
விடுபுலம் மண்ணில் வீழ்ந்து வெறுக்கையாய் விளைந்ததன்றே.

பெண்ணைப் பாதியாகவுடையவனென்று வேதங்களால் புக ழப்பட்ட பரமசிவன் ஒழுகவிட்ட இந்திரியம் பூமியில் விழுந்து பெருகித் தங்கமாக விளைந்தது.

"பரமசிவனின் திமிர் அடங்கின பிறகுதான் புத்திவந்தது; அப்பால் தான் மானம் இன்னதென்று விளங்கியது; மகாவிஷ்ணு வின் பெருமை இனிது விளங்கிற்று. தலைவணங்கி அவரை வழி பட்டார். மகாவிஷ்ணுவினுடைய அபார சக்தியை அளக்க முடி யாதென்று தன் பெண்டாட்டியிடம் புகழ்ந்து பேசினர்." என்ற வரை கொண்டுபோய்விட்ட பிறகுதான் பாகவதம் எழுதின வைண வனின் மனம் திருப்தியடைந்திருக்கிறது. இதை யெழுதி வைத்த தோடுவிட்டால் ஜனங்கள் நம்பமாட்டார்களென்பதற்காக பழய சுவாமிகள் சொன்னதாகவும், ரிஷிகள் திருவாய் மலர்ந்ததாகவும், அதனைப் படிப்பதும் கேட்பதும் புண்ணியமென்றும் அதிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. வைணவ புராணங்களுள் இந்த பாகவதம் மிக விசேஷமானதென்று கருதப்படுகிறது. முக்கிய புராணம் பதினெட்டனுள் இது ஒன்றாகும். இப்புராணம் சரசுவதியால் உலகுக்குச் சொல்லப்பட்டதை சூத புராணிகர், பிராமணருக்குச் சொன்னதாகவும் கேட்பவருக்கு ஏறபடும் பலனும் பின்வரும் பாட்டுக்களால் பெறப்படும்.

மாயவன் அமிசாவதாரமுரைத்த
அத்தியாயம் பாட்டு 2.

அரிய மாமகம் புரிதரு சாலையிலடைந்த
உரிய மாதவச் சூதனுக்கு உயர்தவிசு அளித்துப்
பெரிய மால்கதை கேட்குறு பெட்பினர் ஆகி
தெரியும் நான்மறை அந்தணர் செப்பல் உற்றனரால்.

அருமையான பெரிய யாகத்தைச் செய்கின்ற யாகசாலைக்கு வந்து சேர்ந்த சூத மகா முனிவருக்கு உயர்ந்த ஆசனங்கொடுத்து, பெருமை பொருந்திய விஷ்ணுவின் கதைகளைக் கேட்பதற்கு ஆசைப்பட்டவர்களாக நான்கு வேதங்களையுந் தெரிந்த பிராமணர் கள் தமது வேண்டுகோளைச் சொல்லத் தொடங்கினர்கள்.

ஷை பாட்டு 6.

உலகெலாம் தனது அகல்வயிற்று ஒருபுடை கிடப்பக்
கலையரும்பு கதிரிளமதி யெழில் கவற்றும்
திலகவாணுதல் தேவகி திருவயிற்றுதித்தோன்
குலவுமார்க்கதை கூறுவாய் என்று கூறினரால்.

உலகம் முழுமையும் தன் வயிற்றில் கிடக்கத் தான் தேவகியின் திருவயிற்றில் உதித்தவனாகிய மகா விஷ்ணுவின் பெருமை பொருந்திய கதையைச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

இந்த வேண்டுகோளைச் சூத முனிவர் ஏற்றுக்கொண்டு சொல்கிறார்.

ஷை பாட்டு 10.

உரைசெய் வெங்கலி உததியைக் கடந்திடற்கு ஓடம்
பொருவில் தன்பதந் தோற்றிய கங்கையிற் புனிதம்
தெரிதரச் சொலக்கேட்க நல் தெவிட்டிடா அமுதம்
அரியவெம்பவ நோய்க்கு அருமருந்து அரிகதைதான்.

கொடுமையான கலியாகிய கடலைக்கடப்பதற்குத் தோணியாகவும், விஷ்ணுவினுடைய திருவடியில் தோன்றிய கங்கையை விடப் பரிசுத்தமானதாகவும், தெரிந்துகொள்ளுதற்கும் சொல்லுதற்கும் கேட்பதற்கும் தெவிட்டாத தேவாமிர்தமாகவும், கொடுமையான பாவநோய்க்கு அருமையான மருந்தாகவும் அரிகதையான இந்த பாகவதம் இருக்கிறது.

பாகவதத்தில் பரமசிவனைப் படுத்தியிருக்கிற பாடு எவ்வளவென்பதற்கு மேலே எடுத்துக்காட்டிய மோகினியுருக்காட்டிய அத்தியாயப் பாட்டுக்கள் போதியதாகும். இதைக்காட்டிலும் அசிங்கமான செய்திகளைப் பாட முடியுமா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இதைப் பரிசுத்தமென்றும் அமுதமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கலியைக் கடக்க இது துணை நிற்குமாம். கலியென்றால் என்ன? இதைப் படித்துங் கேட்டும் அதனைக் கடக்கலாமென்றால் என்ன பொருளென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. தவிர விஷ்ணுவின் காலிலிருந்து கங்கை உற்பத்தியானதென்று மேலே காட்டிய பாட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது. மகா விஷ்ணுவின் காலிலிருந்துண்டாகிற கங்கையைத்தான் பரமசிவன் தலையில் தாங்கினாரென்று பழிப்பதற்காக இங்கே அச்சாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

ஷை பாட்டு 13.

பவமெலாம் தொலைத்தருள்கதை பக்தியிற்கேளான்
புவியின்மேல் பிறந்தென்பயன் புனிதன் நற்கதையை
நவிலும் நாவினோர் நண்ணிய அன்போடு கேட்கும்
செவியினோர் தவத்தால் வருஜென்மமே ஜென்மம்.

பாவத்தை யெல்லாம் தொலைத்தருளுகின்ற இந்தக்கதையை பக்திசெய்து கேளாதவன் இந்தப்பூமியின் மேல் பிறந்து என்ன பயன்? பரிசுத்தமான அரியினுடைய இந்த நல்லகதையைச் சொல்லும் நாவைப்பெற்றவரும் அன்போடு இதைக்கேட்கும் செவியுடையவரும் தவத்தினுல் எடுத்த ஜென்மமே ஜென்மம்.

என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. சரிதானு என்று கேட்கிறேன். மேலே காட்டிய கதையை ஜனங்கள் நம்பிப் பிடித்தால் என்ன பயன் கிடைக்குமென்பதை வாசகர்கள்தாம் உணரவேண்டும்.

இந்த பாகவத புராணத்தில் இந்தக்கதையைப்படித்த சிவஞான யோகியாகிய சைவருக்கு சகிக்கமுடியவில்லை. சிவபெருமான் "பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணனந்த" மாதலால் அவருக்கு இமமாதிரியான நிகழ்ச்சி ஏற்படாதென்று மறுத்திருப்பாரானுல் அழகாக இருந்திருக்கும். அப்படிப்புத்தி போகவில்லை. நம்முடைய கடவுளை வைணவன் இழிவாகச்சொன்னபடியால் அவர்கள் கடவுளை இன்னுங்கேவலமாக எழுதவேண்டுமென்று கருதிக் காஞ்சிப்புராணத்தில் ஒரு தட்டுத் தட்டியிருக்கிறுர். அதில், "வேஷம் போட்ட பெண்ணைக்கண்டல்ல; தன் மனைவி பார்வதியோடு என்றெழுதினுர். பார்த்த மாத்திரத்தில் விந்திழக்கவில்லை, பல்லாயிரம் வருஷம் செய்தும் வெளிவிடவில்லையென்று தீட்டினுர். நிர்வாணமாகவந்து கையில் வார்த்து விஷ்ணுமுதலியவருக்குக்கர்ப்பம் வந்து தவித்தார்கள் என்று பொறித்தார். அப்பால் பரமசிவன் அருள்பெற்று ஆள் தப்பினுர் என்றும் கூறினுர். இப்படியாகவே சைவர் வைணவரைத் திட்டவும் வைணவர் சைவரைத்திட்டவுமே புராணங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. எழுதின மனிதனுடைய ஒழுக்கத்துக்கும் அறிவுக்கும் தக்கபடி புராணங்கள் அமைந்திருப்பதைக்காணலாம். புராணம் முழுமையும் உண்மை; கடவுள் வாக்கு என்றுரைப்போர் விளங்காமலும் அவற்றைப்படியாமலும் யோசித்துப்பார்க்காமலும் சொல்லுகின்றுர்கள். உண்மையில் சைவர் வைணவர் புராணங்களையும், வைணவர் சைவ புராணங்களையும் உண்மை யென்று ஒப்புக்கொள்ள ஒரு நாளும் முடியாது. ஒப்புக்கொண்டால் மதமும் கடவுளும் சந்திக்கு வந்து கட்சி அழிந்தொழிந்து போவது திண்ணம்.

———

சர்ச்லைட்.

"பொல்லாத கள்வர்யாவர்?"

சாமி. சிதம்பரனர் எழுதுவது.

ஒரு நாள் மாலையில், விளக்குவைத்த நேரத்தில் நான் எனது படிப்பு அறையில் உட்கார்ந்துகொண்டு சில பழம்புத்தகங்களைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது எனது நண்பர் ஒருவர் வந்து சேர்ந்தார். அவர், காலையிலும் மாலையிலும் தவருமல் என்னிடம் வருவார். ஆனல் அன்று காலையில் வரவில்லை. ஆகையால் அவரைக்கண்டவுடன், வாருங்கள்! எங்கே, காலையில் வரவில்லை என்றேன். அவர் முகம் சிறிது வாடியிருந்தது. அதோடு கொஞ்சம் மெதுவான குரலில், மனவருத்தம் வெளிப்படும்படியான வார்த்தையாக "இரவில் என்வீட்டிற்குத் திருடர்கள் வந்துவிட்டார்கள்" என்ருர்.

உடனே நான், "ஆ! அப்படியா! எந்தத்திருடர்கள் வந்தார்கள்? என்ன செய்தார்கள்?" என்றேன். அவர் "என்ன ஐயா! திருடர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்ருல் எந்தத்திருடர்கள் என்று கேட்கிறீர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிறீர்கள்? எந்தத்திருடர்கள்தான் வருவார்கள்? என்னதான் செய்வார்கள்? உங்களுக்குத்தெரியாதா?" என்ருர்.

உடனே " இல்லை! இல்லை! பொருளைத்திருடிக்கொண்டு போகும் திருடர்கள் வந்தார்களா? அல்லது வேறு திருடர்கள் வந்தார்களா? என்று கேட்டேன்" என்றேன். அவர் "பொருளைத்திருடுகின்றவர்கள்தானே திருடர்கள்? வேறு யாரையா திருடர்கள்?" என்ருர்.

உடனே நான் "ஐயோ பொருள் திருடுகின்றவர்கள் மட்டிலும் திருடர்கள் அல்லர்; இன்னுஞ்சில திருடர்களும் இருக்கின்ருர்கள்; பொருள் திருடும் கள்ளர்களைவிட அவர்கள் மிகவும் கொடியவர்கள்" என்றேன். அவர் "அப்படியானல் அவர்கள் யார்? என்று கொஞ்சம் தயவு செய்து சொல்வீர்களா?" என்ருர்.

நான் "கொஞ்சம் தயவு என்ன? நிரம்பத்தயவு செய்தே சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள்! திருடிக்கொண்டு போகின்றவர்கள் ஒருவகையில் நல்ல திருடர்கள் என்று கூறலாம். எடுத்ததற்கெல்லாம் கூழைக் கும்பிடுபோட்டு ஏமாற்றுங்கள்ளர்கள்; பிறரை ஏமாற்று

வதற்காக விபூதியைக்குழைத்துப் பட்டைபோடும் கள்ளர்கள்; தெய்வத்தினிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ளவர்கள் போல பாடல்கள் பாடி அழுகின்ற கள்ளர்கள்; அடிக்கடி தெய்வத்தை வணங்குவது போல பாவனை செய்யும் கள்ளர்கள்; எல்லோரையும்விடத் தாம் அதிகச் சுத்தம் உள்ளவர்போல ஆசாரத்தை அனுஷ்டிக்கும் கள்ளர்கள் ஆகிய இந்த ஐந்துபேர்கள்தான் பொல்லாத கள்ளர்கள்" என்றேன்.

உடனே அவர் "ஐயா நீங்கள் சுயமரியாதைக்காரர். ஆனதால் இம்மாதிரி சொல்லுகிறீர்கள்! உங்கள் அகராதியே வேறல்லவா? நான் இதை நம்பமாட்டேன்" என்றார்.

நான் "ஐயா! நான் சொல்லாமல் வேறுயாரேனும் ஒரு சிவனடியார் சொல்லியிருந்தால் நம்புவீரா" என்றேன். அவர் "நம்புகிறேன்." என்றார்.

உடனே நான், நல்ல தமிழ்ப்புலவரும், தருமபுரம் மடத்தில் சந்நியாசம்பெற்றுத் தம்பிரானுயிருந்தவரும், சிவனடியாருமாகிய படிக்காசுத்தம்பிரானல் பாடப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தையெடுத்தேன். அதில் கீழ்க்கண்ட பாட்டு இருந்தது. அதைக்காட்டினேன். அவரும் சரியென்று ஒத்துக்கொண்டார். அப்பாடலாவது:—

செழுங்கள்ளு நிறைசோலை தண்டலைநீள்
நெறியாரே திருடிக்கொண்டே
எழுங்கள்ளர் நல்லகள்ளர்; பொல்லாத
கள்ளர்இனி யாரோ வென்றல்,
கொழுங்கள்ளர் தம்முடன்கூடும் பிடுங்கள்ளர்;
திருநீறு குழைக்குங்கள்ளர்;
அழுங்கள்ளர்; தொழுங்கள்ளர்; ஆசாரக்
கள்ளர்; இவர் ஐவர்தாமே.

இதுதான் நான் சொல்லவந்தவிஷயம்; ஆனல் இன்னும் முடிவில்லை கொஞ்சம் பாக்கியிருக்கிறது. அதையும் கூறிவிடுகிறேன். நானும் சொல்லாமல் அரைகுறையாக விடுவது நல்லதன்று. நீங்களும் "தொடரும்" என்று படிப்பீர்களானல் திருப்தி அடையமாட்டீர்கள்.

அதாவது உண்மையாக நடக்கின்றவர்களுக்கு,—மனத்தில் ஒன்றும், வாக்கில் ஒன்றும், செய்கையில் ஒன்றும் இல்லாமல் நடக்கிறவர்களுக்கு—மனத்தில் நினைப்பதையே செய்து வாழ்கின்றவர்களுக்கு ஒருவேஷமும் வேண்டியதில்லை. பொறாமைக்காரர்களுக்கும், பிறர் குடியைக் கெடுப்பவர்களுக்கும், ஏமாற்றுகின்றவர்களுக்கும், கூடாவொழுக்கம் நிறைந்தவர்களுக்கும் அழகான மேற்போர்வை வேண்டியதுதான்! என்ன அழகு வேண்டியிருக்கிறது! அந்த மேற்போர்வைதான் சமயவேஷம்! மதவேஷம்! நான் சொல்லவேண்டியதைச்சொல்லி முடித்துவிட்டேன். நீங்களும் கொஞ்சம் யோசித்துப்பாருங்கள்!

விதவைகள் துயரம்.

எம். நாச்சிமுத்து எழுதுவது.

பஞ்ச அறிவுடன் கூடிப் பகுத்தறிவையும் பெற்ற நாம், அவ்வறிவுக்குச் சிறிதேனும், வேலைகொடுக்கவேண்டாமா? "வெள்ளையர்களுக்கு நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றோமே இந்த அவமானத்தைப் 'பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியுமா" வென்று பகுத்தறிவுக்கு வேலைகொடுக்கும்படி கூறிய என்னைக்கேட்பீர்கள். வாஸ்தவம், ஆனால், குடியிருப்பதற்கு வீடு ஏற்றதாயிருந்தாலன்றோ அவ்வீட்டில் குடியிருப்பவனை விரட்டியடிக்கலாம். வீட்டில் குடியிருப்பவன் பலவானாயிருக்கும்போது அவனை விரட்டியடிக்க நமக்கு ஒற்றுமை வேண்டுமல்லவா? அந்த ஒற்றுமைதான் எங்கே என்று கேட்கிறேன். முதலாவது நமக்கு ஜாதி சமயங்களில் ஒற்றுமையுண்டா, கோயில் குளங்களில் ஒற்றுமையுண்டா, மலந்தின்னும் பன்றிகள்கூட ஓடியாடித்திரியும்பொதுத்தெருவில்தான் ஒற்றுமையுண்டா. இதெல்லாம் போகட்டுமைய்யா உங்கள் குடும்பத்தில் உங்கள் பெண்டுபிள்ளைகளுடனாவது ஒற்றுமை வேண்டாமா? சுதந்திரம் வேண்டாமா?

உங்களுக்கு ஓர் பெண்மகள் பிறக்கின்றது. உடனே உங்கள் வீடு தீட்டுப்பட்டுப் போகின்றது. தர்ப்பைப்புல் கொண்டு பார்ப்பான் வந்து தண்ணீர் தெளித்தவுடனே தீட்டுப் பறந்து விடு

கின்றது. குழந்தையை அன்போடும் ஆவலோடும் வளர்க்கின்றீர்கள். வயதும் 8, 9, ஆகிவிடுகின்றது. வரன்பார்த்து சயனம்பார்த்து சாஸ்திரம் பார்த்துத் திருமணம் முடிக்கின்றீர்கள், கொஞ்சம் நாளையில், பெண்ணும் பருவமடைகின்றது. சாந்தி முகூர்த்தம் செய்துவிடுகின்றீர்கள். இரண்டோர் நாட்களில் மணமகன் இறந்து விடுகிறான். நீங்கள் என்ன செய்கின்றீர்கள்? அருமையாய் வளர்த்த உங்கள் புதல்விக்கு மொட்டையடித்து முக்காடிட்டு மூலையில் வைக்கின்றீர்கள், கால்வயிறும் அரைவயிறுமாகக் கஞ்சியை வார்க்கின்றீர்கள், "தொட்டிற்பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்" என்றபடி உங்கள் புதல்வி பூ முடிக்கவும், அணிகலன் அணியவும், பொட்டிட்டுக்கொள்ளவும், பட்டுச்சேலை கட்டவும் ஆசைப்படுகின்றார்கள், நீங்கள் விடுகின்றீர்களோ! இல்லவே இல்லை. அதிலும் உங்கள் புதல்வரின் மனைவி ஒருவள் வீட்டிலிருந்துவிடின், கேட்கவேண்டியதில்லை. "கல்யாணமானதும் கணவனைக்கொன்ற பாதகி உனக்குக் காற்சிலம்பு வேண்டுமோ" என்பதுடன் இவைபோன்ற வசைமொழிகள் குபீர் குபீர் என்று கிளம்பிக்கொண்டேயிருக்கும். நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் அறியாதவர்கள்போலவே யிருப்பீர்கள். இயற்கையாய் எழும் இன்பத்தை நுகரவழியின்றி உங்கள் புதல்வி ஆற்றொணுத்துயரத்தில் ஆழ்ந்துகிடப்பது உங்களுக்குத்தெரியாது. கணவனிறந்தபின் ஓர் பெண்ணின் வாழ்க்கை கிடையவே கிடையாது என்று நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். "சட்டம் என்பது யாவர்க்கும்பொது" எனபதை இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலும் நீங்கள் மறுக்கின்றீர்களா? முடியவே முடியாது. உங்களுக்கு ஓர்மனைவியிருந்து சிறிது நாளில் இறந்து விட்டால் நீங்களெல்லாம் பெண்டிழந்தவர்கள்தானே. சட்டப்படி நீங்கள் விதவர்கள்தானே. விதவர்களாய்விட்ட நீங்களெல்லாம் மறுமணம் செய்யாமலும், உலக இன்பத்தை நுகராமலும், இருந்தாலன்றோ உங்கள் சகோதரிகளும் அவ்வாறிருக்கவேண்டும். ஆண்களுக்கு ஏற்படும் சுகதுக்கம் பெண்களுக்கும் உண்டல்லவா. அப்படியாயின் ஏன் மறுமணம் செய்துகொள்ள உங்கள் சகோதரிகளை விடாமல் அடைத்துவைத்திருக்கின்றீர்கள். "உலகஇன்பத்தை நுகர ஆண்களுக்கே உரிமையுண்டு" "பெண்களுக்கு அவ்வுரிமையில்லை" என்பீர்களாகில், எல்லாம்வல்ல உங்கள் கடவுளுக்கு—பாரபட்ச

மற்றஉங்கள் கடவுளுக்குப் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் படுக்கையறையில்பஞ்சணை மெத்தையில் படுத்துறங்கும் கடவுளுக்குச்சம்மதமாகுமா? தற்கால உலகப்போக்கிற்கு அது ஒத்ததாகுமா? பாரபட்சமற்றவர்களுக்கு நீதியாகுமா? பெண்களுக்கும் சமத்துவம் வேண்டும் என்னும் இக்காலத்துக்கு ஏற்றதாகுமா? அம்மனுக்கும் சாமிக்கும் எண்ணைஸ்நானம் செய்வித்து, பள்ளியறையில் படுக்கவைக்கும் அன்பர்களே! இது தருமமாகுமா? வெள்ளையர்களை விரட்டியடிக்கக் கங்கணம்பூண்டு நிற்கும் தேசியவாதிகளே! உங்களுக்கு இதுசம்மதந்தானா? இத்தகைய அநீதியைக்கண்டு வெள்ளையர்கள் வியப்படையார்களா? கலப்பற்ற சுயராஜ்யத்தைக் கொடுக்க அவர்களுக்கு மனம் இடம் கொடுக்குமா? ஆண்களுக்கொரு நீதி பெண்களுக்கொருநீதி என்பதை வெள்ளையர்கள் வெறுக்கார்களா? நமது நீதியைக்கண்டால் அன்னியநாட்டார் நகைக்கார்களா? இத்தகைய அநீதியை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வரையில் சம உரிமைபெற்ற மேல்நாட்டுப்பெண்கள் நம்மவர்களையும், நம்சகோதரிகளையும், மதிப்பார்களா? சிவநேயச் செல்வர்களே! நீங்களே கூறுங்கள். "யதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி" என்பது தமிழ் நாட்டுப் பழமொழி. நீங்கள் எல்லாம் என்னைக்குறைகூறி நரகச்சீட்டைக்கொடுக்க வருவீர்கள். நான் முன்னமேயே நாஸ்திகப் பட்டத்தையும் நரகச்சீட்டையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன். நமது சகோதரிகளை 90ல் இரண்டு பேர்களை இவ்விருபதாம் நூற்றுண்டிலும், அதுவும் சுயமரியாதைச்சர்க்லேட் நாடெங்கும் புகுந்து ஒளிவீசாநின்ற இன்னாளிலும், விதவைகளாகவே வைத்திருக்கின்றோம். இயற்கையாய் எழும், இன்பத்தையடக்க முடியாமல் சில பெண்மணிகள் சோரம் செய்து மானமிழந்து மதிகெட்டுக் கிடப்பதை நாம் கண்கூடாகக்காண்கின்றோமன்றோ. சாக்கடைகளிலும், சந்துபொந்துகளிலும், அன்று பிறந்தகுழவி அலருவதை நாம் பார்த்ததில்லையா? பக்கத்துவீட்டுப் பண்பார் இளைஞனை அடைய அரும்பாடுபட்டும் முடியாமலிருந்து முடிவில் வெளியேறும் சகோதரிகளை நாம் கண்டதில்லையா? பூப்பு நிகழ்ந்தபின் புதுமணத்திலாசைவைத்துப், புலம்பியழும் மங்கையர்கள் எத்தனைபேர். தாய்தந்தையரின் கொடுமையைச் சகிக்கமுடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்வோர் எத்தனைபேர். நாத்தி கொடுமைகளை

நவில மிகவஞ்சி, நட்டாற்றிற்குதித்து உயிர் துறப்போர் எத்தனே பேர். அந்தோ! அத்தகைய பெண்மணிகளை நினைப்பின் நெஞ்சம் பதறுகின்றது. ஓ! சகோதரர்களே! நமதருமைச்சகோதரிகள், கற்பு என்ற ஒன்றினுக்கு அஞ்சியும் புத்திகெட்ட உலகம் சிரிக்கும் என்பதற்கஞ்சியும், ஜாதிக்கொடுமைகளுக்குப் பயந்தும், நரகம் என்ற ஒரு பெரும் புரட்டு இருக்கின்றதே, அந்த நரகத்துக் குப்போய்விட்டால் என் செய்வது என்பதற்கஞ்சியும், பார்ப்ப னர்களாலாக்கப்பட்ட பண்டைய மூடப் பழக்கவழக்கங்களுக்குப் பயந்தும், பெரும்புரட்டான தலைவிதியிருக்கின்றதே அதற்குத் தலைகுனிந்தும் முடிவில், "எல்லாம் அவன்செயல்" என்னும் அர்த் தமற்ற பழமொழியை நம்பி, கடவுள்செயலுக்கு யாரென்செய்வது. "அன்றெழுதியவன் அழித்தெழுதப் போறானு" வென்று அழுது புலம்பி அடுப்பங்கரையில் கிடப்பதற்கு யார் ஜவாப்தாரி? ஆண் மக்களாகிய நாமேயன்றோ. நமது சகோதரிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு நம்தலைமேல் இருக்க ஒரு காதற்ற ஊசியள வாவது விதவைப்பெண்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கின்றோமா? இல்லவே இல்லை, துன்பமே செய்து வருகின்றோம். சுயமரியாதை க்காரர்கள், "எல்லாம் அவன் செயல்" என்பதனைப் பொய்மைப் படுத்துகின்றவரன்றோ? செல்வர்காள், தலைவிதியை மாற்ற நீங் கள் ஏன் முயற்சிக்கக்கூடாது? அதனால் வரும் கெடுதிகள் என்ன? துன்பம் எவ்வளவு? விபரீதம் என்ன? சற்று யோசனை செய்து பா ருங்கள்! அப்பொழுது தெரியும் உண்மை! அறிவுக்கு வேலைகொ டுக்கவேண்டியது மனிதனுடைய கடமை அல்லவா.

பஞ்சாங்கக் கம்பெனி.

இப்போது ஊருக்கு ஊர் இருக்கிற பஞ்சாங்கக்காரர் சரியான படி தொழில் நடத்தவில்லை யென்ற புகார் அதிகப்பட்டுவிட்டது. பிரபுக்களுக்கும் ஏழைமக்கட்கும் திதி, தர்ப்பணம், மாளையம் பரிகாரங்கள், சங்கற்பம், தீர்த்தஸ்நானம் முதலியவைகளைத்தக்க படி செய்து வைக்க முடிகிறதில்லையென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந் த விஷயம். ஆதலால் மேலேகண்ட பேருடன் ஒரு கம்பெனியை

ஆரம்பிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம். இந்தக்கம்பெனியின் ஏஜெண்டுகள் காசி முதல் கன்னியாகுமரிவரை இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய உத்தேசம். ஒவ்வொன்றுக்கும் திட்டம்போட்டு அதன்படி நடத்திவைக்கப்படும். சிறு குழந்தைகளானாலும் பெரியவர்களானாலும் ஒரேமாதிரியான தட்சணை பெற்றுக்கொண்டு ஒரே மாதிரியாக நடத்திவைக்கப்படும். திவசம் முதலிய காரியங்கள் ஆண்மக்கட்குச் செய்துவைப்பதைப் போல தற்கால நாகரிகத்தை ஒட்டிப் பெண் மக்களுக்கும் செய்து வைக்கப்படும். சிறுவர்கள் செய்யவேண்டிய திதி முதலிய காரியங்களில் அவர்கட்குப் பதிலாக நமது ஏஜெண்டுகளே இருந்து நடத்திவைப்பார்கள். வயோதிகர்களாவது பிரபுக்களாவது தீர்த்தயாத்திரை செல்ல முடியாவிட்டால் அவர்கட்காக நமது ஏஜெண்டுகள் மூன்றுவது மனுஷியாள் மூலம் ஸ்நானம் செய்து பலனை அனுப்புவார்கள். சூரிய நமஸ்காரம் முதலியன செய்ய முடியாதவர்கட்குப் பிரதிநிதியாக இருந்து அவைகளைச்செய்வதற்கும் ஆட்கள் நியமிக்கப்படும். இவைகளில் புரட்டேற்படாதபடி வேண்டிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்து கவனிப்பார்கள். பரிகாரம் தானம் சபிண்டி தலைத்திதி முதலியவற்றுக்கு வேண்டிய சகல சாமான்களும் ஒரு செட் கம்பெனியிலேயே தயாராகச்செய்து வைக்கப்படும். எப்படிப்பட்ட பெரிய பரிகாரமானாலும் கடைக்குப்போய் அலைந்து சாமான் வாங்காதபடி சௌகரியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சகல சாமான்கட்கும் சாமானுக்குத் தக்கபடி சொற்பமான வாடகை ஏற்படுத்தப்படும். அரிசி காய்கறி வகையறு நினைத்தநேரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய கடைகளும் ஒப்பந்தம் செய்யப்படும். எந்தமாதிரியான பரிகாரமானாலும் திவசமானாலும் சபிண்டியானாலும் க-மணி நேரம் முன்னால் தெரிவித்தால்போதும். காசி,ஸ்ரீரங்கம்,மாயவரம், ராமேசுவரம் போன்ற முக்கியமான இடங்களில் கம்பெனியின் கிளைகள் ஏற்படக்கூடும். மற்ற இடங்களில் தகுந்த ஏஜெண்டுகள் நியமிக்கப்படும். தங்கள் வீடுகளில் வந்து நடத்துவிப்பதற்கும் தயாராக ஏஜெண்டுகள் அமைக்கப்படும். தற்கால நாகரிகத்தை யொட்டி எந்த நேரத்திலும் எந்த நாளிலும் பிரபுக்களின் இஷ்டப்படி திதி முதலியவற்றை வீட்டில் வந்து நடத்திவைக்கப்படும். திதிமுதலியவைகளை, விரும்பினல் தமிழிலும் சொல்லிச் செய்யப்படும். பிரபுக்கள்

அதைச்சொல்ல இஷ்டப்படாவிட்டால் நமது ஏஜெண்டுகளே சொல்லி முடித்துவிடுவார்கள். சுயமரியாதைக்காரர்களுக்குத்தக்க படியும் செய்து வைக்கப்படும். இஷ்டப்படுகிறவர்கட்குப் பார்ப் பனரல்லாதாரைக் கொண்டும் நடத்திவைக்கப்படும். எல்லா வற்றுக்கும் பில்படி பிரயாணச்செலவும் சேர்த்து முன் பணம் கட்டி ரசீது பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எங்கட்கு எவரானாலும் வித்தியாசமில்லை. எங்கள் ஏஜெண்டுகளைக் கும்பிட இஷ்டப்படா விட்டால் கட்டாயமில்லை. பூணூல் போட்டுக்கொள்ள வேண்டு மென்பதும் காலைமடித்து திதிசெய்யவேண்டுமென்பதுமில்லை. இம் மாதிரியான பல சாதகங்கள் இருப்பதால் யாவரும் எங்கள் கம் பெனி மூலமாகவே திவசம் முதலிய காரியங்களைச்செய்து கொ ள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தீர்த்தயாத்திரை கிடாம்பியாச்சாரியார்,
பரிகார வீர சூர சிகாமணி கிட்டுவையர்,
பஞ்சாங்கப்புலி ராமசுப்பையர்,
காசியாத்திரை ராமலிங்கமையர்,
ஈமச்சடங்கு நிபுணர் ஆட்கொண்டதேசிகர்.

ஏஜெண்டுகள் தேவை.

நமது பஞ்சாங்கக் கம்பெனிக்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை. அவர் களின் சொந்த விஷயங்களில் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்க லாம். கம்பெனி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கீழ்க்கண்ட நிபந்த னைகட்குக் கட்டுப்பட வேண்டும்.

1. போகிற இடத்தில் அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு மாறாக நடக்கக் கூடாது.
2. கம்பெனித்திட்டப்படி பணத்தை வாங்குவதில் கண்டிப் பாக இருக்க வேண்டும்.
3. காரியங்கள் செய்கிற நபர்களை 'பிரபு' என்று அழைக்க வேண்டும்.
4. அவர்கள் விரும்புகிறமாதிரி அவர்களை வைத்தோ அவர்களின் பிள்ளைகளை வைத்தோ ஏஜெண்டுகளை வைத்தோ முடியாத பக்ஷம் அவர்கட்குப் பதிலாகத் தாங்களே இருந்தோ காரிய

ங்களை நடத்தவேண்டும். எவ்வளவு சாவகாசத்தில் நடத்தச் சொன்னாலும் அந்த நேரத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும். எந்த நேரத்தில் செய்ய விரும்புகிறார்களோ அந்த நேரத்திற்கு 5 நிமிஷம் முன்னாக அந்த இடத்திலிருக்க வேண்டும். அவர்களுடன் எந்தவிதமான தர்க்கமும் செய்யக்கூடாது.

5. மாதச் சம்பளம் ரூ. 50 முதல் 250 வரை ஆளுக்கும் சாமர்த்தியத்துக்கும் தக்கபடி கொடுக்கப்படும்.

தீர்த்தயாத்திரை கிடாம்பியாச்சாரியார்,
for Panchangom & Co.,
ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்திரம்.

மழைபெய்யாது.

மிஸஸ். ஜானகி எழுதுவது.

பெண்கள் குடைபிடித்தால் மழை பெய்யாது! பெண்கள் மிதியடிபோட்டால் மழை பெய்யாது! பெண்கள் பால் சாப்பிட்டால் மழை பெய்யாது! பெண்கள் ஆண்களுடன் இருந்து உண்டால் மழை பெய்யாது! ஜாதி வித்தியாசம் போகவேண்டுமென்றால் மழை பெய்யாது! பார்ப்பான் காலில் விழுந்து கும்பிடாவிட்டால்மழை பெய்யாது! பார்ப்பான் ஏமாற்றுவதற்குக் கட்டுப்படாவிட்டால் மழை பெய்யாது! திவசங்கொடுக்காவிட்டால் மழை பெய்யாது! வருணஜெபம் செய்யாவிட்டால் மழை பெய்யாது! கற்புடைய மங்கையர் இல்லாவிட்டால் மழை பெய்யாது! புருஷன் அடித்து எலும்பை முறித்தாலும் சரியென்று கும்பிட்டுக்கொண்டு இருக்காவிட்டால் மழை பெய்யாது! இப்படி யெல்லாம் சாஸ்திரம் படிக்கின்றனர். இத்தனை காரியங்கட்கும் மாறுபாடாக வெள்ளைக்காரப் பெண்களும் ஆண்களும் நடக்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டில் நாள்தவறாமல் மழை பொழிகிறது. மழை இல்லாத நாளே கிடையாது. காரணமென்ன? அங்கே பார்ப்பானில்லை. பார்ப்பானுடைய புரட்டுச்சுவடிகளுமில்லை. சங்கராச்சாரியார் இல்லை. வருணபகவானுக்குக் குடங்கட்டி ஜபஞ்செய்கிறதில்லை. ஆதலால் நாள்தவறாமல் மழைபெய்கிறது. இங்குள்ள பார்ப்பன

ளைப் பொய்ச்சாஸ்திர மூட்டையுடன் மேல்நாட்டுக்கு அனுப்பி விட்டால் சாஸ்திரப்புரட்டும் வருணஜபப்புரட்டும் ஐயர்மார் பித்த லாட்டங்களும் ஒரே நாளில் ஒழிந்து போதல் திண்ணம். இல்லாதபக்ஷம் வருணஜபம் வைத்தால் மழை பொழியாது என்று ஒட்டைத்திருத்தி யாகவேண்டிய நிலையேற்படும். அப்படி யெழுதினால் உடனே புரூவ் செய்தாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள வெள்ளைக்காரருடைய கால் பூட்ஸின் முத்தத்திற்கு சாஸ்திரிகளின் கன்னங்கள் தயாரிலிருக்க வேண்டிய நிலை யேற்படுவது நிச்சயமாகும். இங்கே எதைச்சொன்னாலும் கைகட்டி வாய்புதைத்துக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதோடு பாதகாணிக்கை வைத்துக் கும்பிட்டுவிழத் தயாராக இருப்பதால்தான் கண்டகண்ட ஆசாமிகளெல்லாம் தலைதூக்கி ஆடத்துவங்குகின்றனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மழை கண்டபடியாகப் பெய்து விட்டப்படியால் இனிமேல் பெண்கள் குடைபிடிக்கலாம்; மிதியடிபோடலாம்; சமத்துவமாக இருந்து சாப்பிடலாம்; மேலே சொன்ன. எல்லாக்காரியமும் செய்யலாம், இக்காரியங்களை ஏற்கனவே மழை ஆரம்பித்தவுடன் செய்திருந்தால் இத்தனை ரயில்உடைப்பும், ஏரியுடைப்பும், பாலங்களின் உடைப்பும் ஏற்பட்டிருக்காதல்லவா? மழை வருவதற்கு ஐயர்மார் வருணஜபம் செய்யட்டும். பெண்மக்களும் மற்றவரும் சுகமாக மேற்சொன்ன காரியங்களைச் செய்துகொண்டு சுகமாக இருக்கட்டும். அதற்கும் இதற்கும் சரியாகி விடுமல்லவா? நாமெல்லோரும் வெள்ளைக்காரர் மாதிரியும் வெள்ளைக்கார பெண்கள் மாதிரியும் மழைக்குக் குடை, வெயிலுக்கு மிதியடி, நேரத்தில் சாப்பாடு, ஷோக்கான வாழ்க்கை. இம்மாதிரியான காரியங்களைச்செய்வோம். இதனால் மழை பெய்யாவிட்டால் வருணஜபம்செய்து ஐயர்கள் மழையைப் பொழியச் செய்யட்டும். இந்த நாட்டில் இப்போது மழை அதிகமாகப்பெய்து பெருத்த நஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. மழையை நிறுத்த ஐயர்மார்கள் சூரிய ஜபமோ அக்கினி ஜபமோ செய்யப் புறப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மழை தொடர்ந்து பெய்தால் அப்படியும் எட்டை எழுதிக்கொண்டு புறப்படுவார்களென்பதில் சந்தேகமுண்டோ?

நல்லமாட்டுக்கு ஒருசூடு.

சென்னை எஸ். குருசாமி B.A. எழுதுவது.

பிரசவ ஆஸ்பத்திரியா? தாயுமானவரா?

மூன் காலத்தில், அதாவது நம்முடைய முன்னோர்கள் நாளில் பெண்கள் கர்ப்பவதியாயிருந்து பிள்ளைப்பெறும் நாள் நெருங்கியதும் பல சந்தர்ப்பங்களில் கடவுளே உதவியாயிருந்ததாக அறிகிறோம். உதாரணமாக செட்டிப் பெண்ணுக்கு திருச்சினப்பள்ளி தாயுமானவர் (காரணப்பெயர்.) மருத்துவம் பார்த்ததாகச் சொல்லப்படுவதோடு இன்னும் அந்த உற்சவம்கூடக் கொண்டாடப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்தக்காலத்தில் ("கலியுகத்தில்") ஆஸ்திகர்கள் அவ்வாறு கடவுளை நம்பாமல் மருத்துவ ஆஸ்பத்திரியையே நம்பியிருப்பதாகவும் அதனால் கடவுள் நம்பிக்கை குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்றும் பிறர் (நாஸ்திகர்) சொல்வதற்கு இடமேற்படுவதினாலும், திருச்சியிலும் பக்கத்திலுள்ள ஊர்களிலும் இருக்கிற ஆஸ்திகர்களெல்லாம் இனி தங்கள் வீட்டு கர்ப்பவதிகளையெல்லாம் தாயுமானவர் சந்நதியில் போட்டுவிட்டு கதவைப்பூட்டி வைத்துவிட்டு, சிலதினங்கள் சென்று போய் குழந்தையும் தாயுமாக அழைத்து வரவேண்டியதென்று ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும், இப்படிச் செய்தால்தான் 'நாஸ்திகர்' களுக்குப் புத்தி வருமென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகவும் நமக்குத்திருச்சி நண்பர் ஒருவர் ரகசியமாக எழுதியிருக்கிறார். ஆகவே, இனி திருச்சியில் மருத்துவ டாக்டர்களுக்கு வேலையில்லையென்றும் அவர்கள் எல்லோரும் எமதர்ம ராஜனிடத்தில் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்களென்றும், அவரும் அவ்விஷயத்தைக் கவனிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறாரென்றும், எமலோகம் சென்று திரும்பிய வைகுண்ட சாஸ்திரி தர்ப்பை மூலமாக நமக்கு அறிவித்திருக்கிறார்.

திருக்கழுக்குன்றம் கழுகு.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் இரண்டு கழுகுகள் தினந்தோறும் தவறாமல் வந்து பண்டாரம் தருகின்ற ஆகாரத்தைச் சாப்பிட்டு விட்டுப்போகிறதாம். அதற்காக அந்த இரண்டு ரிஷிகளையும்

(கழுகுகள்) தரிசிப்பதற்காக கூட்டம் கூட்டமாய் ஜனங்கள் சென்று வருகிறார்கள். "கலியுகத்தில் கடவுள் நம்பிக்கை குறைந்தவர்களுக்கு இது ஒரு நல்ல அத்தாட்சியாகும்" என்று ஒரு வித்வான் எழுதியிருக்கிறார்.—ஆமாம் "அது சதாரண கழுகு அல்ல. தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதுதான். ஒருநாளைக்கு அதனுடைய ஆகாரத்தில் சிறிது விஷத்தைக்கலந்து வைத்து, அவைகள் அதைத்தின்றாலும் அவை சாகமாட்டா. வேண்டுமானாலும் பரீட்சித்துப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்" என்று ஒருநாஸ்திகர் பதில் எழுதுகிறாராம். இரண்டு பேருக்கும் பொதுவாக நாம் சொல்லுவதென்னவென்றால், ஒரு வருஷத்திற்கு ஆகாரமே வைக்காமலிருந்தால் அந்த இரண்டு ரிஷிகளும் (கழுகுகள்) ஒருவருஷங்கழித்து வரமாட்டார்களென்றும், அந்த ஒருவருஷம் வரையில் அந்த ரிஷிகள் சுடுகாட்டில் ஆகாரம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார்களென்றும், அதன்பிறகு திருக்கழுக்குன்ற ஸ்தல புராணத்திற்குப் பதிலாக "சுடுகாட்டுக் கழுகுப்புராணம்" எழுதவேண்டுமென்பதே.

பசுமாட்டு மூத்திரமும், சென்னை உத்யோகஸ்தர்களும்.

இந்த சென்னை மாகாணத்திற்கே அதிக நாகரிகமும், படிப்பும், செல்வமும் பொருந்திய ஊர் சென்னை நகர் ஆகும். இந்த ஊரில் பெரிய பெரிய உத்யோகஸ்தர்களில் பெரும்பாலோர் காலையில் 11 மணிக்கு ஆபீஸ்களுக்குப் போகும்போது, வழியில் ஏதாவது பசுமாடுகள் நின்றுவிட்டால், அவைகளைச் சும்மா விடுவது கிடையாது. அவைகளினுடைய பின்பாகத்தைக் கையால் தடவி மூத்திரம் வந்தபின் அதை பயபக்தியோடு தலையில் தெளித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே, சட்டை தலைப்பாகையோடு யாராவது ஒருவர் கிட்டே வருவதைக்கண்டு விட்டால் பசுமாடுகள் பயந்து கொண்டு ஓடுகின்றன. ஆனால் உத்யோகஸ்தர்கள் ஆபீசுக்கு நேரமாகிவிடுமென்ற காரணத்தால் அவைகளைத் துரத்துவதுமாத்திரம் கிடையாது ....இதைக்கண்ட மற்ற மிருகங்கள் பசுமாட்டினிடத்தில் பொறாமைப்படுகின்றனவாம். எருமை மாடானது தான் ஓடுவதில்லையென்றும் தன்னுடைய நீரையும் அப்படி கௌரவம் செய்யவேண்டுமென்றும் உத்யோகஸ்தர்களிடத்தில் வேண்டிக்கொள்வதற்காக "எருமைமாட்டு மகாநாடு" ஒன்று கடற்கரையில் சீக்கிரம் நடைபெறுமாம். இன்னும் பன்றிக்கூட்டங்கள்,

மகாவிஷ்ணுவே தங்கள் அவதாரம் எடுத்துங்கூட ஜனங்கள், தங்களைக் கண்டால் கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளுவதில்லையென்றும் கடவுள் பக்தர்களான உத்யோகஸ்தர்கள் தங்கள் (பன்றிகள்) நீரையும் தலையில் தெளித்து கௌரவப்படுத்துவதில்லை யென்றும் மகாவிஷ்ணுவினிடம் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவாம். இன்னும் காளைமாடுகளெல்லாம், பரமசிவம் வாகனமாயிருந்துகூட தங்கள் நீரை ஏன் ஜனங்கள் தலையில் தெளித்துக் கொள்வதில்லையென்று மிகவும் வருத்தப்படுகின்றதோடு, பரமசிவனிடத்தில் சொல்லி சாபம் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்கின்றதாகக் கேள்வி.........நிற்க, இதில் ஒரு ரகசியம். மாட்டு மூத்திரத்தைத் தலையில் தெளித்துக் கொள்ளும் சென்னை உத்தியோகஸ்தர்களில் பார்ப்பனர் ஒருவர் கூடக்கிடையாதாம். அவர்களெல்லாம் முட்டாள்கள் என்று நமது "புத்திசாலிகள்" நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களாம்.

சென்னை நகரில் "நாஸ்திகம்" பரவிவிட்டது.

சென்னை நகரத்தில் பேசும் சினிமா (Talkies) வந்தபிறகும், கடற்கரையில் ரேடியோ (Radio music) சங்கீதம் வந்தபிறகும் கிருஸ்துவக் கோயில்களிலும் கூட்டம் ரொம்பவும் குறைந்து விட்டதால் கோயில் பூசாரிகளுக்கு வரும்படியும் குறைந்து, மதிப்பும் குறைந்துவிட்டதாம். ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் கோவில்களையும் கடவுளையும் ஏன் இப்படி மறக்க வேண்டுமென்றால், ஒருநாள் முழுதும் உடம்பு அலுக்க வேலை செய்த பிறகு உல்லாசமாய் கடற்காற்றோடு சங்கீதம் கேட்பதும், ஸினிமா பார்ப்பதும், இன்னும் டென்னிஸ், கால்பந்து, கிரிக்கெட், ஹாக்கி, முதலிய விளையாட்டுகள் விளையாடுவதும் —இந்த மாதிரியான மனத்துக்குச் சந்தோஷமான காரியங்களைவிட்டு இருட்டறையில் மண்டி போட்டுக்கொண்டு கொல்லன் துருத்தி மாதிரி வாயை மூடித்திறந்து கொட்டாவி விடுவது என்பது சிறிதும் அறிவுக்கும் இயற்கைக்கும் பொருத்தமாயில்லை யென்று கூறுகிறார்களாம். ஆகையால் ஆஸ்திகர்களெல்லாம், ஆங்கில அரசாங்கத்தை சபித்துக்கொண்டு இருப்பதோடு, "நாஸ்திகம் பரவும்காலம் வந்துவிட்டது, உடனே புறப்படவும்" என்று மகாவிஷ்ணுவுக்குத் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்களாம்.

——

பலதிரட்டு.

காபி நைவேத்தியம் செய்யுங்கள்.

ஸ்ரீ கைலாசத்திலிருந்து நந்தி தேவர் மூலம் சிவபெருமான் பின்கண்ட கட்டளையை ஆக்ஞாபித்திருக்கிறார்:—

நம்முடைய பக்தர்கள் நமக்கு எல்லாவிதப் பொருள்களையும் நைவேத்தியம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பூவுலகில் மிகுந்து நிற்கும் நாகரிக பானமாகிய காபி, டீ (Coffee & Tea) ஆகியவற்றை நைவேத்தியம் செய்வதில்லை. கால நாகரிகம் நமக்குத் தெரியாதெனக் கருதியே அவைகளை நைவேத்தியம் செய்வதில்லையென நாரதர் சொல்லுகிறார். அவ்வாறு நினைப்பது உண்மையாயின் அது தவறென அறிவிக்கிறோம். பழங்காலத்து வழக்கம்போல் விளக்கெண்ணைத் தீவட்டிகளுடன் எழுந்தருளி பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுக்காமல் கியாஸ்லைட்டுகளுடன் எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுப்பதிலிருந்தே நாமும் நாகரிகத்தை அனுசரித்து நடக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும். எனவே இனிமேல் கால சந்திக்குச் செய்யப்படும் தளிகை நைவைத்தியத்தை நிறுத்திவிட்டு காபி நைவேத்தியமும், சாயரட்சைக்குச் செய்யப்படும் தளிகை நைவேத்தியத்திற்குப் பதிலாக டீ நைவேத்தியமும் செய்யவேண்டுமென்று பக்தகோடிகளுக்கு ஆக்ஞாபிக்கிறோம்.

அரசியற் கைதிகளுக்கு விடுதலை.

சமீபத்தில் மகாத்மா காந்திக்கும், வைசிராய்க்கும் நடைபெற்ற ராஜிப் பேச்சில் மகாத்மா கேட்ட நிபந்தனைகளில் அரசியற் கைதிகள் அனைவருக்கும் விடுதலை அளிக்கவேண்டுமென்பதும் ஒன்றாகும். அவர் தமிழ்நாட்டுக்காரராக இருந்தால் இந்நிபந்தனையைச் சொல்லியிருக்கமாட்டார். வடநாட்டுக்காரரானதால் தமிழ்நாட்டு மகத்துவங்கள் அவருக்குத் தெரியவில்லை. சிறையிலிருந்து விடுதலை அடையச் சுலபமான வழி தமிழ்நாட்டிலிருக்கிறது. விநாயக கவசத்தை இருபத்தொரு நாள், தினம் இருபத்தொரு தரம் ஜெபித்தால் சிறையிலிருந்து விடுதலையடைவதுமன்றி கஷ்டமும் நீங்கிவிடும். இந்தக் கவசம் சாமான்யமானவர்களால் பாடப்

பெற்றதல்ல. காசிப முனிவர் முற்கால முனிவருக்கு அருளிச் செய்ய, அவர் மாண்டவி முனிவருக்கு அநுக்கிரகிக்க, அவர் மரீசி முனிவருக்கு உபதேசித்தருள, அவர் பல முனிவர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளியதாகும். இதனை அவருக்கு எடுத்துக்கூறி சிறையில் இருக்கும் தேசபக்தர்களை விடுவிப்பதற்கு வழிகாட்டுவதற்காக விநாயக பக்தர்களின் தூதுக்கோஷ்டியொன்று தமிழ் நாட்டிலிருந்து எர்வாடாச் சிறைக்குச் செல்லப்போவதாகத் தெரிகிறதென ஒரு நிருபர் எழுதுகிறார்.

ஒரு யோசனை.

கோயில் சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்தால் புண்ணியம் அதிகமாக வருமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலும் பழச்சாறுகள் மிக விசேஷமானதென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. அபிஷேகம் தினம் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாப் பழங்களும் எல்லாக் காலத்திலும் கிடைப்பதில்லை. இதை உத்தேசித்து சீமையிலுள்ள அநேகம் கம்பெனிக்காரர்கள் வெகு பிரயாசைப்பட்டுப் பழங்களிலிருந்து சாறு எடுத்து அவைகள் கெட்டுப்போகாமலிருக்கும்படி 'கிரஷ்' என்ற பெயருடன் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் ஆரஞ்சுக் கிரஷ், லெமொன் கிரஷ் என்று எல்லாப் பழச் சாறும் தனித்தனியாக இருக்கிறது. இதனை வாங்கிவைத்துக் கொண்டால் பழங்கட்காக அலையவேண்டியதில்லை. எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு, கார்க்கை எடுத்துவிட்டு சுவாமி தலையில் வடியவிடலாம். இல்லாவிட்டால் தண்ணீரில் கலந்து தாராளமாக அபிஷேகம் செய்யலாம். பழங் கிடைக்கவில்லை யென்பதற்காக அபிஷேகம் குறைவுபடாது. திராக்ஷைப்பழம் போன்ற உயர்ந்த பழச் சத்துக்களும் போர்ட் ஒயினாக விற்கிறது. அதையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். சிவபக்தர்களும் வைணவ தாஸர்களும் கோபப் படவேண்டாம். இதில் மற்றவர் கைபட்டிருக்குமென்று சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை. எல்லாம் மெஷினில் தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சந்தேகமாக இருந்தால் எல்லாப் பாவத்தையும் போக்க வல்ல விபூதியை அதன்மேல் தூவிவிட்டால் போய்விடுகிறது. இப்படிச் செய்வதால் அதிலிருக்கிற பாவமெல்லாம்போய்

பழச்சாறு மட்டும்தான் தங்கியிருக்கும். பிறகு அபிஷேகம் செய்வதில் கஷ்டமிருக்காது என்று ஒரு கிஷ் வியாபாரி எழுதுகிறார்.

ஐயர்மார்களுக்கு கிராக்கி.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள ஜெர்மனி, பிரான்சு, ரஷ்யா, இடாலி சுவிட்ஜர்லண்ட் ஹாலந்து போலந்து பெல்ஜியம் ஆஸ்ட்ரியா போன்ற நாடுகளிலும் இங்கிலாந்திலும் நாள்தோறும் மழை பொழிந்து கொண்டே இருப்பதால் பெருத்த சேதங்கள் உண்டாகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. ரோடுகளும் வீடுகளும் ஏராளமான பொருட் செலவிட்டுக் கெட்டி பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. கல்லிலும் சிமிண்டிலுங் கட்டினுல்தான் வீடுகள் நிலைக்கும். தவிர எப்போதும் மழைபெய்துகொண்டே இருப்பதால் கம்பிளிச்சட்டைகளால் ஏராளமான செலவேற்படுகிறது. வெளியே போக வரவும் வேலைசெய்யவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி அநியாயமாகப் பெய்கிற மழையைத் தடுத்து நிறுத்தினுல் இன்னும் நிரம்ப வேலைசெய்யலாம் ஆதலால் இந்த மழையை எப்படி நிறுத்தலாமென்று யோசிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட "மழை நிறுத்த ஆராய்ச்சிக்கமிட்டியார்" பின்வருமாறு ஒருஅறிக்கையை வெளியிடப்போவதாகத் தெரிகிறது. அதன் சாரம் வருமாறு:—

எல்லா தேசத்தையும்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தோம். மழை அதிகமாகப்பெய்யாத தேசங்களில் தென்னிந்தியா ஒன்ருக இருக்கிறது. அங்குதான் பெரிய மகான்கள் பிறந்திருக்கிருர்கள். கடவுளே ஐந்தாறு முறை பிறந்து மதுரை முதலிய முக்கிய இடங்களில் ராஜ்ய பாரம் செய்திருக்கிருர். அவருடைய பெண்டாட்டி மீனுக்ஷியும், பிள்ளை சுப்பிரமணியரும் ஆட்சி செய்திருக்கிருர்கள். ஆதலால் அவர்கள் சொல்வதை நம்பலாமென்று தோன்றுகிறது. அனேக சாஸ்திரங்களைச் சிவபெருமானே ஒரிஜினலாகச் சொல்லியிருக்கிருர். மற்ற சில சாஸ்திரங்கள் பெரிய தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் காப்பி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அனுபவத்திலும் அங்கு மழை அதிகமாகப் பெய்கிறதில்லை. ஏகதேசம் மழை தேவைப்பட்டால் வருணஜபம் செய்து வரவழைத்துக் கொள்கிருர்கள். இவ்வளவுக்கும் என்ன காரணமென்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் அங்கு

ள்ள அந்தணரென்று சொல்லப்படுகிற பார்ப்பன ஜாதியார்கள் அரிசி வியாபாரஞ் செய்வதுதான் என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். பார்ப்பனர் அரிசி விற்றால் வருஷத்துக்கு ஒருமழைதான் பெய்யு மென்று சாஸ்திரத்தில் பரமசிவன் சொல்லியிருக்கிறார். ஆதலால் மழை அதிகமாகப் பெய்கிற நாடுகளில் மழையைப்பெய்யாமல் ஒழிப்பதற்கு இந்த முறையைக்கையாளலாம். சுலபமான வழி. மற்ற தேசங்கட்கு இந்தியாவிலிருந்து கூலிகளை அனுப்புவதுபோல இந்த பார்ப்பன ஜாதியார்களை ஏற்றுமதி செய்து மழை பெய்யும் தேசங்களில் அரிசிக்கடை வைத்து வியாபாரம் செய்யச்சொன்னால் மழை இருந்தவிடந் தெரியாமல் ஓடி ஒழியுமென்று தெரிகிறது.

மழையை ஏன் நிறுத்தவில்லை.

இந்த வருஷம் மழை அதிகப்பட்டுவிட்டது. தண்ணீரைக் காணாத ஆறு குளம் ஏரி யெல்லாம் தாறுமாறான வெள்ளப்பெருக் கெடுத்திருக்கிறது. மழை மேலுமேலும் பெய்துகொண்டே இருக்கிறது. பாலங்கள் இடிந்து வெள்ளத்தால் கொண்டுபோகப் பட்டுவிட்டன. பல சிறு வீடுகள் நீரில் மிதந்து சென்றுவிட்டன. ரயில்ரோடு வண்டிப்பாதையெல்லாம் வருணபகவான் அடித்துப் பாழாக்கிவிட்டான். இந்த வருணபகவான் வருஷா வருஷம் மழையைப் பொழியாமல் ஏமாற்றுவது வழக்கம். ஆனால் இவ்வருஷம் முழு அடியாக அடித்து எங்கும் வெள்ளக்காடாகச் செய்திருக்கிறான். இனி மழை தேவையில்லை. மழையை நிறுத்தியாகவேண்டும். மழை பெய்யாத காலத்தில் பூணூல்போட்ட ஐயர்கள் 'வருணஜபம்' வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஏமாந்தவர்களிடத்தில் பணத்தைத் தட்டிப்பிடுங்குவது வழக்கம். மழை பெய்வதற்கும் மழை பெய்யாமலிருப்பதற்கும் ஐயர்மார்தான் காரணமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. சமீபத்தில் வந்த மழை அடைப்பு இருபத்திரண்டு நாள் இருக்குமென்றும் அந்த இருபத்திரண்டு நாளிலும் சூரியோதயமிராதென்றும் கண்டுபிடித்துப் புளுகியிருக்கின்றனர். இப்படிச் சாஸ்திரங்களை முன்னுள்ள ரிஷிகளாகிய தாடிவாலாக்கள் எழுதிவைத்திருக்கின்றனர். இத்யாதி காரணங்களால் மழை வருமுன்னரே சாஸ்திரம் படித்த பார்ப்பனர்கட்குச் செய்தி தெரியுமென்றும் அம்மழையை மந்திரஞ்

சொல்லி நிறுத்தவோ வரவழைக்கவோ அவர்களால் முடியுமென்றும் விளங்குகிறது. ஆதலால் முன்னமே மழை இருபத்திரண்டு நாள் வரை பெய்யப்போகிறதென்று தெரிந்திருந்தும் பார்ப்பனர் அதை நிறுத்த முயற்சி செய்யாமலிருந்தது பெரிய மோசமாகும். மழையை யெதிர்த்து நிறுத்தியிருக்கவேண்டும். அப்படிச்செய்யாதபடியால் அபார நஷ்டமுண்டாகியிருக்கிறது. ரயில்வேக் கம்பெனிகட்கு ஏராளமான நஷ்டம் வந்திருக்கிறது. இனிமேலாவது ரயில்வேக்கம்பெனியார் இந்த வருண ஜெபக் கம்பனியாரிடம் மழையை அளவாக வரும்படி ஒப்பந்தம் செய்து தக்க பரிகாரத்தைத் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழை விசேஷமாகப் பெய்யாத இந்த நாட்டில் தாறுமாறான மழை பெய்திருப்பதால் இதற்கு யாராவது ஐயர்மார்கள்தான் பலமான வருண ஜெபத்தைச் செய்துவிட்டிருக்கவேண்டும். வருண ஜெபஞ் செய்யாவிட்டால் இவ்வளவு மழை யெப்படிப் பெய்யமுடியுமென்று கேட்கிறேன். மறைவாக இருந்து வருண ஜெபத்தைச் செபித்து இவ்வளவு மழையைப் பெய்யும்படி ஏற்பாடு செய்து பொது ஜனங்கட்கும் அரசாங்கத்துக்கும் பெரு நஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தான் இந்த மழை பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கும்பகோணமே தர்மரக்ஷணம் செய்யும் பிராமண ஆதிக்கமுள்ள ஊராகும். அங்குள்ள ஆசாமிகளின் ஏற்பட்டால்தான் இப்படிப்பட்ட வருணஜபம் பலித்திருக்குமென்று நம்ப இடமிருக்கிறது. யார் செய்தபோதிலும் கவலையில்லை. வருணஜபமில்லாமல் இவ்வளவு மழைபெய்ய வழியில்லையென்பது நிச்சயம். பிராமணரல்லாதவர் வருண ஜெபம் செய்கிறதில்லை. செய்தாலும் பலியாது. ஆதலால் பார்ப்பனர் தாம் செய்திருக்கின்றனர். எனவே இந்த மழையினால் ஏற்பட்டிருக்கும் சேதம் யாவற்றுக்கும் பார்ப்பனர் தான் காரணராவர். அந்தப் பணம் முழுமையும் அவர்களிடம் வசூல் செய்தாகவேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன். சென்னைச் சட்ட சபையில் நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலாவது மழையினால் வரும் கஷ்டநஷ்டங்கட்கும் வெயிலால் ஏற்படும் பஞ்சத்துக்கும் பார்ப்பன ஜாதியார்களிடம் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு சட்டஞ் செய்து பொது ஜனங்கட்கு ஏற்படும் நஷ்டத்துக்கு ஈடுசெய்யவேண்டிய தவசியமாகும். இவ்விஷயத்தில் மிதமாக இருத்தல் நியாயமல்ல.

போதுஜனப் பிரியன்.